Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 14 8 APRIL 1961
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

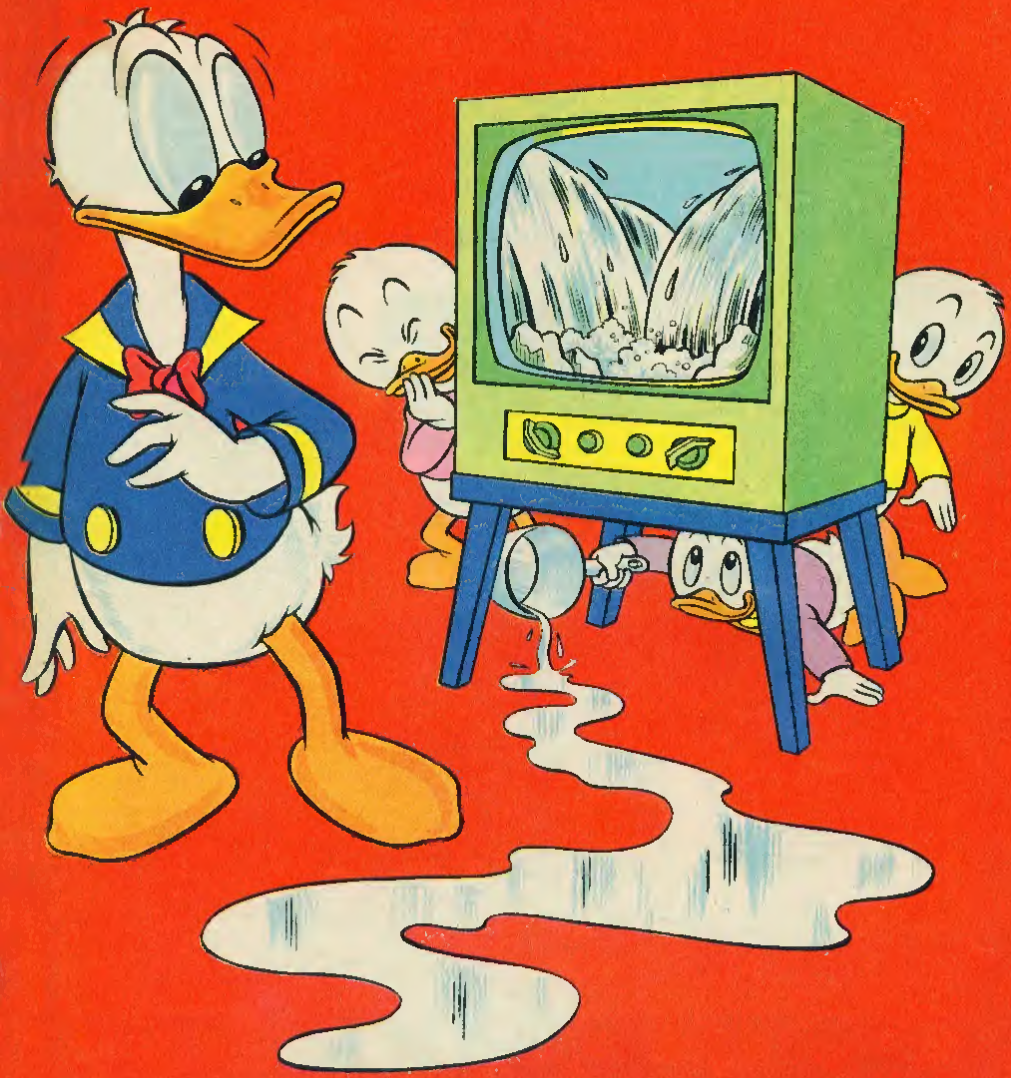

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ONZE juf vindt Donald Duck helemaal geen leuk blad," schrijft mij een vriendinnetje in Limburg. „Als ze ziet dat wij erin aan 't lezen zijn, trekt ze d'r neus op en zegt: Ik begrijp niet wat jullie daár nu aan vinden, ik vind het maar een waardeloos krantje, hoor!" En nu vraagt ze mij: „Oom Donald, vindt u dat nou niet vreselijk flauw en naar van onze juf?"

Nee, meisjelief, misschien verwondert je dat een beetje, maar ik vind het niet flauw en naar van je juf. Als zij Donald Duck niet leuk vindt, mag ze dat gerust zeggen. Zoals iedereen dat van mij mag. Je juf heeft, net zo goed als jij en iedereen, het volste recht iets mooi of lelijk, leuk of flauw te vinden. Ik begrijp best dat jullie het helemaal niet met haar eens zijn en ik zelf ben het ook niet met haar eens, maar dáár gaat het nu niet om.

Als ik sommigen van mijn vrienden en vriendinnen wel eens verschrikkelijk geestdriftig hoor doen over een of andere Rock en Rollplaat, dan denk ik ook wel eens: wat vinden ze dáár nu aan? Of: wat een vreemde smaak hebben die kinderen! Maar ik zal jullie er nooit om veroordelen, dat zou reuze onredelijk zijn. En net zo goed als jullie reden hebben om Donald Duck leuk te vinden, zo zal de juf reden hebben om Donald Duck flauw te vinden. Misschien was haar humeur niet zo best, toen ze jullie zag lezen in Donald Duck, of misschien vindt ze dat jullie huiswerk er schade onder lijdt, misschien ook is ze niet zo jong meer en begrijpt ze die nieuwerwetse kinderbladjes niet zo goed of.... zei ze het alleen maar om jullie te plagen. In ieder geval: er kunnen allerlei redenen zijn, waarom iemand over iets heel anders denkt dan jullie, maar daarom mag je nog geen oordeel uitspreken. Smaken verschillen, en.. over smaak valt niet te twisten!

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50: tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

HOE vonden jullie de grote Paasprijsvraag, jongens en meisjes? Er was heel wat werk aan, hè? Maar dat is niet zo erg, jullie hebben toch vakantie! Ik zou het erg leuk vinden, als jullie mij je rapportcijfers stuurden. Mag ik daarop rekenen? Mijn adres is: **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam, en — voor de jongens en meisjes in België — **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

TRUDY DE JONG, HILVERSUM. Wat een grappige plaatjes heb ik van je gekregen, Trudy! Ik heb ze één van aan Kwik, Kwek en Kwak gegeven, de andere wilde ik zelf houden, maar de jongens vonden het zo'n leuk prentje, dat ik dat óók maar aan ze gegeven heb. Za handen nu boven hun hed! En als ze wakker wordan zien zij ze direct.

RUDI STEENBORG, HAARLEM. Ha, dle Ruud! Laat ik je eerst 'ns vertellen dat je de hartelijke groeten van je broertje Elt moet hebhab. Hij heeft me geschreven dat jullie nog wel 'ns ruzie met elkaar maakten, maar dat hij echt zou proberen het niet meer te doen. Beloof jij me, dat je het óók zult proberen? En je zult eens zien, dan lukt het jullie ook wel, jongens. Dag hoor!

DINIE POSTEMA, DRACHTEN. Ja nou, Dinie, ik krijg heus nog wal 'ns meer brieven uit Drachten, hoor! Maar jij bent wel een van m'n trouwste schrijfstertjes. Doe je de hartelijke groeten aan Sietske? Wat een mooie, echt Friese naam heeft dat zusje van jou, zeg!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 14

Van boven naar beneden invullen (elk woord heeft dezelfde begin- en eindletter): 1. plaats waar schepen geschut worden; 2. adreskaartje aan voorwerpen, die verzonden worden; 3. middengedeelte van een circus; 4. gaarne; 5. slot; 6. iemand die iets met geweld van een ander steelt.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je zowel in de bovenste als in de onderste rij hokjes de naam van een beroep. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze dan vóór 13 april, als je in Nederland woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing 14". Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars en -winnaressen van de wekelijkse prijsvraag nummer 7:

1e prijs: **S. de Klerk, Heerlen.**
2e prijs: **W. W. Bettink, Enschede.**
3e t/m 12e prijs: **A. de Cort, Burgerhaut (B.); B. Roossien, Stadskanaal; E. van Loenen, Amersfoart; R. Westerink, Amsterdam-(O.) 6; A. Smit, Eindhoven; Chiel Haantjes, Heemstede; B. van Enk, Veenendaal; K. Callenbach, Nijkerk; L. Rook, Rotterdam; H. Derks, Den Haag.**
12e t/m 22e prijs: **Johan Meines, Leenwarden; W. Meijer, St. Anna Parachie; H. Houtzager, Delft; Joke v. Stap, Woerden; E. Coops, Breda; C. van Huizen, Hellevaetsluis; Jan Erdan, Slttard; R. Kouwer, Vlissingen; P. v. d. Rivière, Baarn; Edward Beerlage, Amsterdam-(O.).**

De oplossing van prijsvraag no. 12 luidt: **NACHTEGAAL.**

ONS ZIEKENLIJSTJE

Eddy Schouten is zeven jaar en ligt al vanaf z'n vierde jaar in een ziekenhuis. Zijn adres: Rochus Paviljoen, St. Laurentiusziekenhuis, Roermond.

Jnsje Egherts is acht jaar en ligt nu al haast twee jaar in een sanatorium. Zijn adres: San. Dekkerswald, Groesbeek.

Gea Brouwer is zes jaar en ligt al ruim anderhalf jaar. Haar adres: San. Hellendoorn, Zaal 2, Overijssel.

Johnnie van Dalen is zeven jaar. Hij moet nog een tijd in een sanatorium blijven. Zijn adres: San. Heliomare, Kinderafdeling, Wijk aan Zee.

Zullen wij ze 'ns gauw een kaart sturen?

OOM DAGOBERT

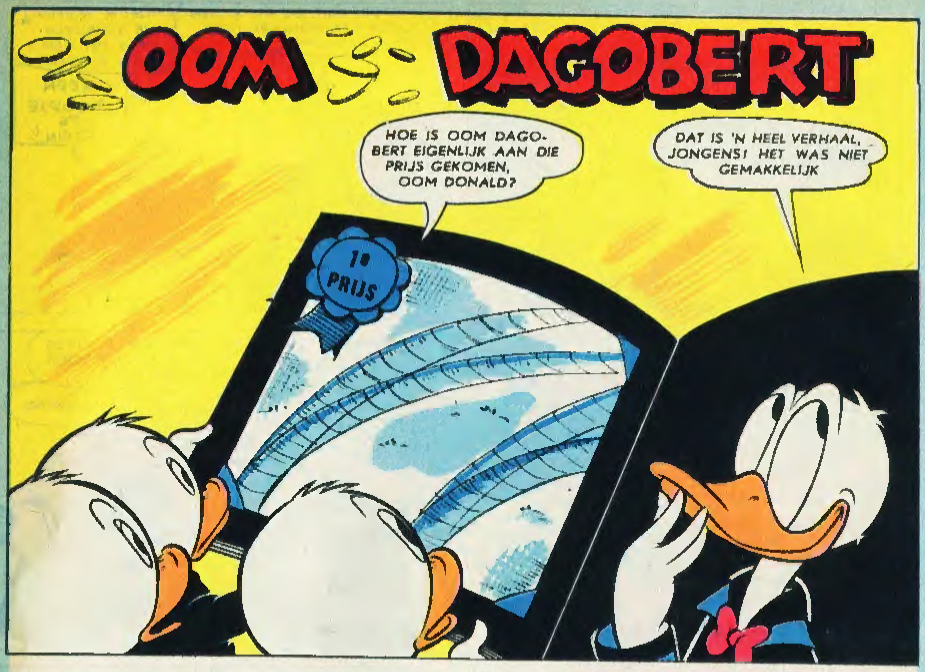

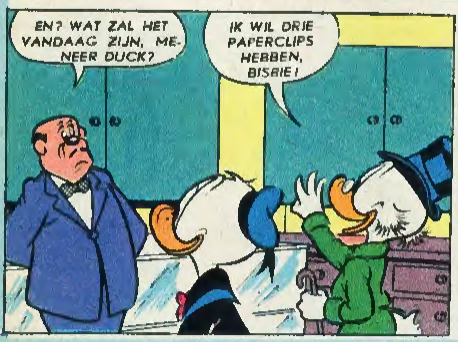

JA, HIJ SCHRIJFT ALLEEN MET JODIUM-INKT!
WAT IS DAT?
DAT IS EEN HEEL BIJ, ZONDER SOORT INKT!

EEN SOORT INKT, DIE WIJ ALLEEN IN VATEN VAN HONDERD LITER TEGELIJK VERKOPEN!
MOET IK 'N BRIEF-JE SCHRIJVEN NAAR HET GEN. TRAAL BUREAU?
GEEN KOOPJE TE KLEIN!

JODIUM INKT
EEN DRUPPELTJE JODIUM-INKT (SLIK)
EN GEEN GEMORS OP M'N PEN ZOALS DE VORIGE KEER, HÈ?

EN EVEN LATER...
DAT IS DAN EEN CENT VOOR DE INKT EN NOG EEN CENT VOOR DE PAPERCLIPS...
GEEN KOOPJE TE KLEIN!
ALLES WORDT VROLIJK BEZORGD
UITSTEKEND
TRING!

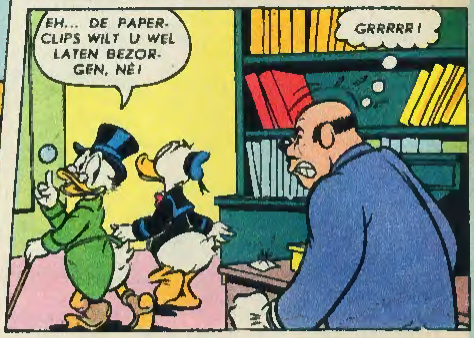
EH... DE PAPERCLIPS WILT U WEL LATEN BEZORGEN, NÈ!
GRRRRR!

IK DOE HET NIET! IK DENK ER NIET AAN! IK NEEM M'N ONTSLAG!
WAS HET NOU ZO'N MOEITE OM DIE PAPERCLIPS MEE TE NEMEN?
OP 'T BORDJE STOND! ALLES WORDT VROLIJK BEZORGD. DAT MOETEN ZE DAN OOK MAAR DOEN

IK GA WEG UIT DUCKSTAD! V-VER WEG!!
HIJ SCHIJNT HET NIET LEUK TE VINDEN!
ONZIN. HIJ GAAT WEL 'NS MEER ZO TE KEER, DONALD!

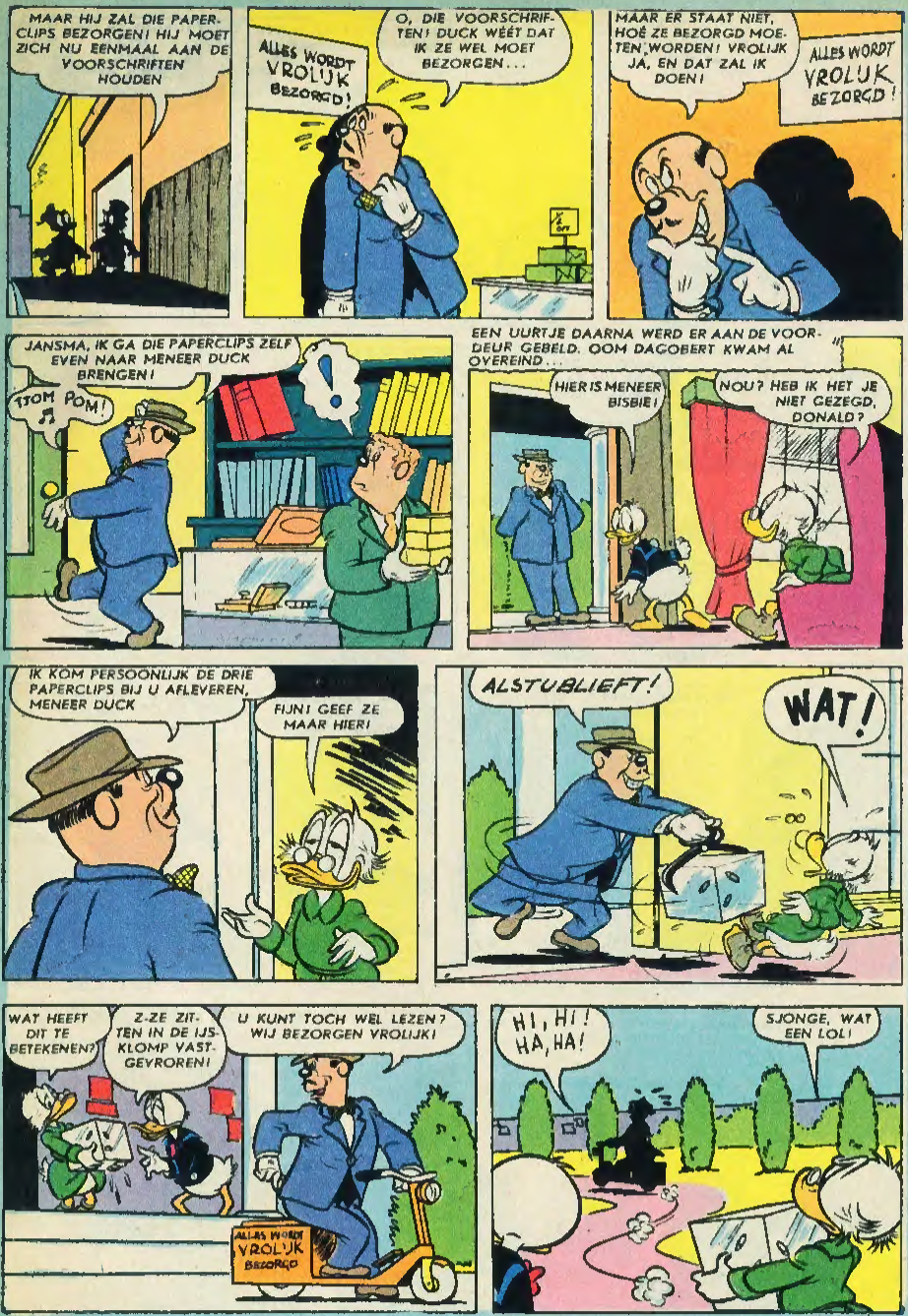
MAAR HIJ ZAL DIE PAPERCLIPS BEZORGEN! HIJ MOET ZICH NU EENMAAL AAN DE VOORSCHRIFTEN HOUDEN
O, DIE VOORSCHRIFTEN! DUCK WÉÉT DAT IK ZE WEL MOET BEZORGEN...
ALLES WORDT VROLIJK BEZORGD!
MAAR ER STAAT NIET, HOE ZE BEZORGD MOETEN WORDEN! VROLIJK JA, EN DAT ZAL IK DOEN!
ALLES WORDT VROLIJK BEZORGD!
JANSMA, IK GA DIE PAPERCLIPS ZELF EVEN NAAR MENEER DUCK BRENGEN!
TJOM POM!
EEN UURTJE DAARNA WERD ER AAN DE VOORDEUR GEBELD. OOM DAGOBERT KWAM AL OVEREIND...
HIER IS MENEER BISBIE!
NOU? HEB IK HET JE NIET GEZEGD, DONALD?
IK KOM PERSOONLIJK DE DRIE PAPERCLIPS BIJ U AFLEVEREN, MENEER DUCK
FIJN! GEEF ZE MAAR HIER!
ALSTUBLIEFT!
WAT!
WAT HEEFT DIT TE BETEKENEN?
Z-ZE ZITTEN IN DE IJSKLOMP VASTGEVROREN!
U KUNT TOCH WEL LEZEN? WIJ BEZORGEN VROLIJK!
ALLES WORDT VROLIJK BEZORGD
HI, HI! HA, HA!
SJONGE, WAT EEN LOL!

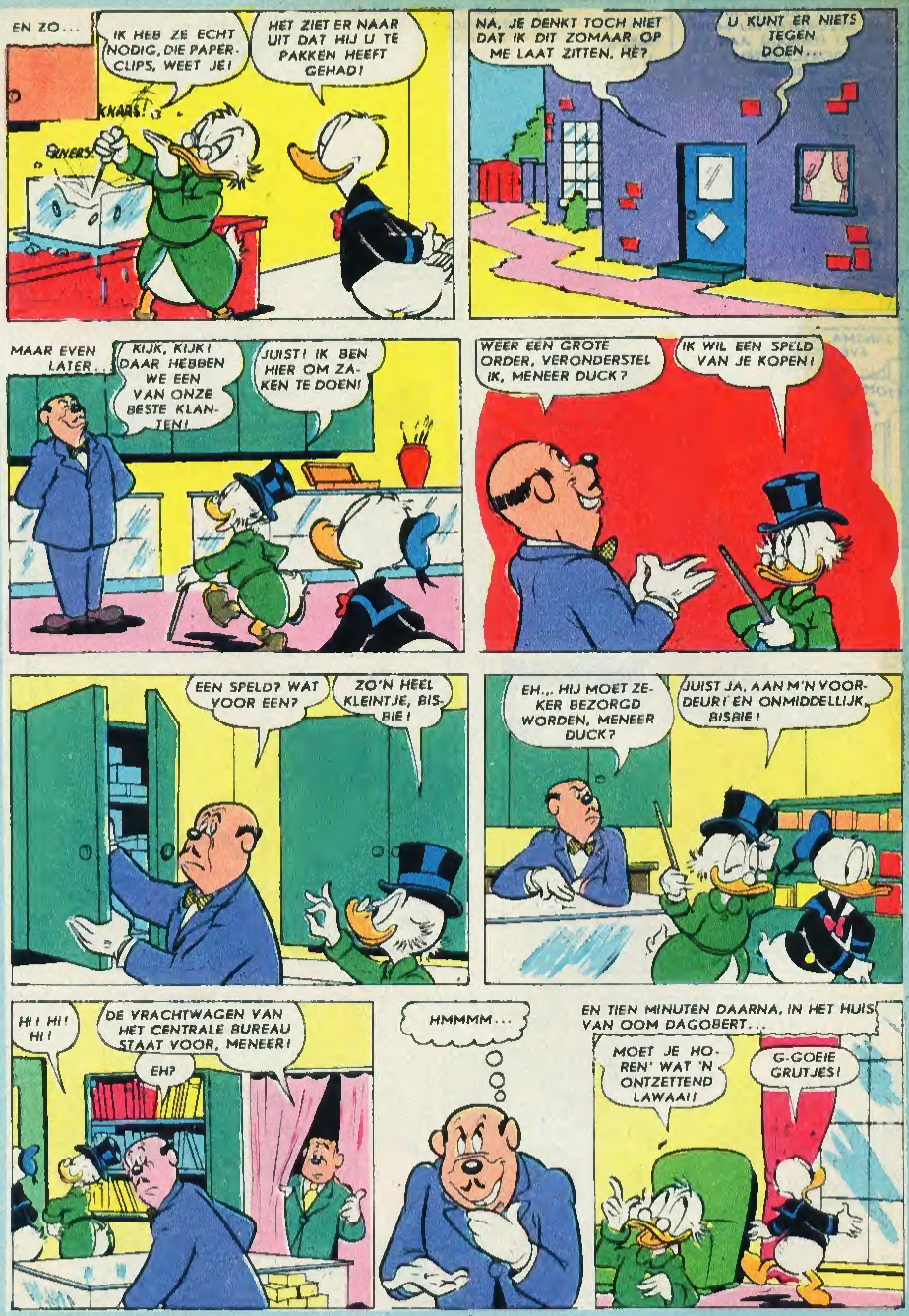
EN ZO...
IK HEB ZE ECHT NODIG, DIE PAPERCLIPS, WEET JE!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT HIJ U TE PAKKEN HEEFT GEHAD!
KRAAS!
GRIJNERS!
NA, JE DENKT TOCH NIET DAT IK DIT ZOMAAR OP ME LAAT ZITTEN, HÈ?
U KUNT ER NIETS TEGEN DOEN...
MAAR EVEN LATER...
KIJK, KIJK! DAAR HEBBEN WE EEN VAN ONZE BESTE KLANTEN!
JUIST! IK BEN HIER OM ZAKEN TE DOEN!
WEER EEN GROTE ORDER, VERONDERSTEL IK, MENEER DUCK?
IK WIL EEN SPELD VAN JE KOPEN!
EEN SPELD? WAT VOOR EEN?
ZO'N HEEL KLEINTJE, BISBIE!
EH... HIJ MOET ZEKER BEZORGD WORDEN, MENEER DUCK?
JUIST JA, AAN M'N VOORDEUR! EN ONMIDDELLIJK, BISBIE!
HI! HI! HI!
DE VRACHTWAGEN VAN HET CENTRALE BUREAU STAAT VOOR, MENEER!
EH?
HMMMM...
EN TIEN MINUTEN DAARNA, IN HET HUIS VAN OOM DAGOBERT...
MOET JE HOREN' WAT 'N ONTZETTEND LAWAAI!
G-GOEIE GRUTJES!

EEN KNOTS VAN EEN VRACHTWAGEN K-KOMT OVER UW GRASVELD HIER NAAR TOE, OOM DAGOBERT!!
WAT IS DAT NOU WEER?
KANTOOR BOEKHANDEL
PIEP!
PIE-IEP!

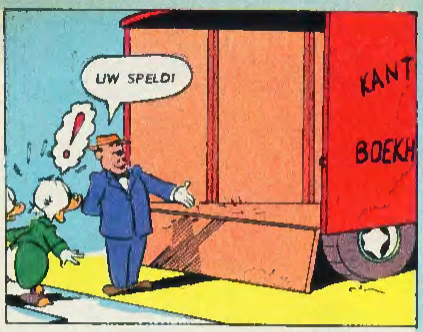
UW SPELD!
KANT
BOEKH

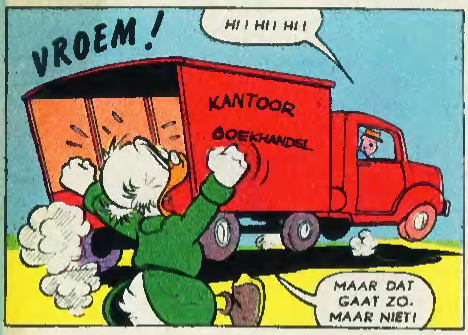
VROEM!
HI! HI! HI!
KANTOOR
BOEKHANDEL
MAAR DAT GAAT ZO. MAAR NIET!

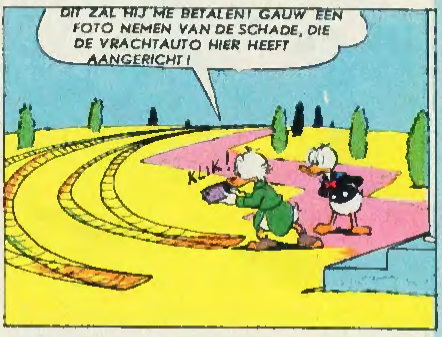
DIT ZAL HIJ ME BETALEN! GAUW EEN FOTO NEMEN VAN DE SCHADE, DIE DE VRACHTAUTO HIER HEEFT AANGERICHT!
KLIK!

LATER...
HEBT U DAT FOTO-TJE NOG LATEN ONT-WIKKELEN EN AF-DRUKKEN!
JA, MAAR IK HEB HET NIET MEER, DONALD!

DE MAN, DIE 'T VOOR ME HEEFT ONTWIKKELD, DACHT DAT 'T GOED GENOEG WAS OM HET IN TE ZENDEN NAAR EEN FOTO-TENTOONSTELLING!

HET WAS OOK GOED GENOEG... HET WON ER ZELFS DE EERSTE PRIJS!
EEN AARDIG ONTWERPJE HÉ. DE SPOREN VAN DIE BAN-DEN?

'T MOOISTE VAN 'T HELE GEVAL IS, DAT OOM DAGOBERT DE SPOREN NIET HEEFT LATEN WEGHALEN.., HIJ VOND 'T VEEL TE ARTISTIEK!
EN ZO HEB IK BISBIE DAN TOCH NOG TE PAKKEN GEHAD!

MICKEY MOUSE
OOM MICKEY! HEBT U MISSCHIEN TWINTIG CENT VOOR ONS?
U KRIJGT ZE ECHT WEER TERUG!
HM... WAAR HEBBEN JULLIE TWINTIG CENT VOOR NODIG?
NOU, VOOR...EH... TJA, WAAR HADDEN WE ZE OOK ALWEER VOOR NODIG?
ZOMAAR, HÈ? HET IS ALTIJD FIJN OM WAT GELD OP ZAK TE HEBBEN!
ZÓ ZÓ, JA!
LUISTER 'NS, JONGENS. HOE VAAK HEB IK JULLIE NU AL NIET VERTELD DAT HET GELD ME ECHT NIET OP M'N RUG GROEIT!
UH...
MOGEN WE DAN VIJFTIEN CENT VAN U HEBBEN?
JULLIE KRIJGEN ZELFS GEEN STUIVER VAN ME! JULLIE MOETEN MAAR 'NS LEREN, DAT ER VOOR GELD HARD GEWERKT MOET WORDEN! HET SPIJT ME VOOR JULLIE.
BOVENDIEN IS HET PAS TWEE DAGEN GELEDEN DAT JULLIE JE ZAKGELD GEKREGEN HEBBEN! JE ZULT MOETEN WACHTEN TOT VOLGENDE WEEK!

DAT WETEN WE ALWEER. NEB JE SOMS NOG MEER VAN DIE PRACHT IDEEËN, MAX!
WE ZOUDEN NATUURLIJK WEL KUNNEN GAAN WERKEN.
IK GELOOF DAT DAT NOG WEL HET BESTE IS. EEN BEETJE EXTRA GELD ZO AF EN TOE KUNNEN WE HEEL GOED GEBRUIKEN!
MOOI! ALLEEN... WAT KUNNEN WE GAAN DOEN?
HÉ, KOM TERUG, BELLO! HET IS VANDAAG DE DAG DAT JE IN BAD MOET EN DAN ZUL JE ER OOK IN, NET ALS IEDERE ANDERE HOND!
? ?
SJONGE! HET IS WEL DUIDELIJK DAT BELLO ER NIET VEEL ZIN IN HEEFT!
JA, NIET ELKE HOND HOUDT VAN EEN BAD, HÉ?
ZEG, WAT IS DAAR AAN DE HAND?
POEDELTJE! MOET JE NU TOCH 'NS KIJKEN, HOE JE ER UIT ZIET! WE GAAN METEEN NAAR HUIS EN DAAR STOP IK JE GAUW IN BAD, HOOR!
HIJ SCHIJNT ER OOK NIET ZO HEEL ERG VAN TE HOUDEN!
KOM HIER!
WIL JE WEL 'NS NAAR ME LUISTEREN! KOM!
ZO TE ZIEN, IS HET NOG NIET ZO EENVOUDIG OM EEN HOND IN BAD TE KRIJGEN, HÉ PUK?
BESLIST NIET!
WACHT 'NS EVENTJES! IK HEB 'T, PUK! DIT IS EEN PRACHT GELEGENHEID VOOR ONS OM ER WAT BIJ TE VERDIENEN!
HOE DAN?

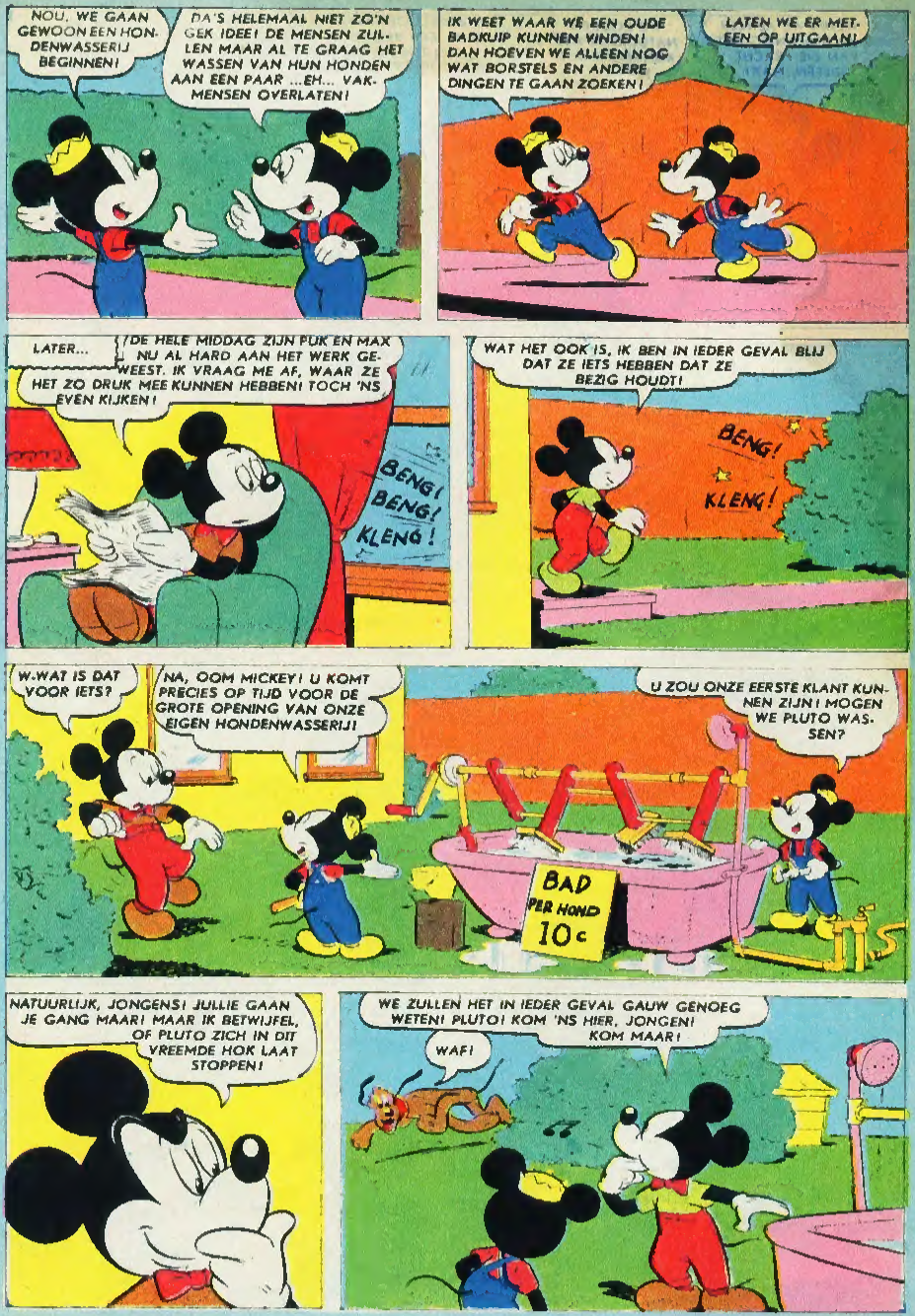
NOU, WE GAAN GEWOON EEN HON. DENWASSERIJ BEGINNEN!
DA'S HELEMAAL NIET ZO'N GEK IDEE! DE MENSEN ZUL. LEN MAAR AL TE GRAAG HET WASSEN VAN HUN HONDEN AAN EEN PAAR ...EH... VAK. MENSEN OVERLATEN!
IK WEET WAAR WE EEN OUDE BADKUIP KUNNEN VINDEN! DAN HOEVEN WE ALLEEN NOG WAT BORSTELS EN ANDERE DINGEN TE GAAN ZOEKEN!
LATEN WE ER MET. EEN OP UITGAAN!
LATER...
DE HELE MIDDAG ZIJN PUK EN MAX NU AL HARD AAN HET WERK GE. WEEST. IK VRAAG ME AF, WAAR ZE HET ZO DRUK MEE KUNNEN HEBBEN! TOCH 'NS EVEN KIJKEN!
BENG! BENG! KLENG!
WAT HET OOK IS, IK BEN IN IEDER GEVAL BLIJ DAT ZE IETS HEBBEN DAT ZE BEZIG HOUDT!
BENG!
KLENG!
W-WAT IS DAT VOOR IETS?
NA, OOM MICKEY! U KOMT PRECIES OP TIJD VOOR DE GROTE OPENING VAN ONZE EIGEN HONDENWASSERIJ!
U ZOU ONZE EERSTE KLANT KUN. NEN ZIJN! MOGEN WE PLUTO WAS. SEN?
BAD
PER HOND
10c
NATUURLIJK, JONGENS! JULLIE GAAN JE GANG MAAR! MAAR IK BETWIJFEL, OF PLUTO ZICH IN DIT VREEMDE HOK LAAT STOPPEN!
WE ZULLEN HET IN IEDER GEVAL GAUW GENOEG WETEN! PLUTO! KOM 'NS HIER, JONGEN! KOM MAAR!
WAF!

SPRING ER MAAR IN, DAN KRIJG JE EEN ..
!
BAD!
!
SCREEUW!
HA! HA! IK DACHT HET WEL! HET ZAL EEN HELE TOER WORDEN, PLUTO ER IN TE KRIJGEN!
OEW! WAOEW!
DACHT U DAT?
ZOEF!
WE HEBBEN ER REKENING MEE GEHOUDEN DAT DIT KON GEBEUREN!
LOKAAS
EERST ZULLEN WE PROBEREN, HEM MET DEZE KLUIF NAAR BUITEN TE LOKKEN! ZO GAUW HIJ UIT Z'N NOK KOMT, SPRINGEN WE.
WOP!
PLUTO IS ECHT NIET ZO DOM ALS NIJ ER UIT ZIET! HA! HA! HIJ NEEFT ZIJN NELE HOK OVER DE KLUIF GEWIPT! WAT EEN SLIM BEEST, NÈ?!
PLOK!
KONK!
ALLEEN NET TOUWTJE HEEFT HIJ JULLIE LATEN HOUDEN! HI! NI! WAT GAAN JULLIE ER NU AAN DOEN?
KR-RAK!
SMEK!
SMAK!
ALS PLUTO NOORT, DAT IK MET DE BAL AAN 'T SPELEN BEN, KOMT NIJ VAST WEL NAAR BUITEN!
BOMP!

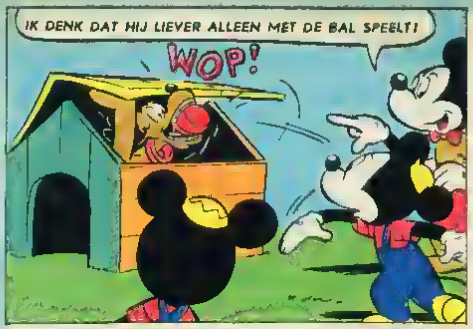
IK DENK DAT HIJ LIEVER ALLEEN MET DE BAL SPEELT!
WOP!

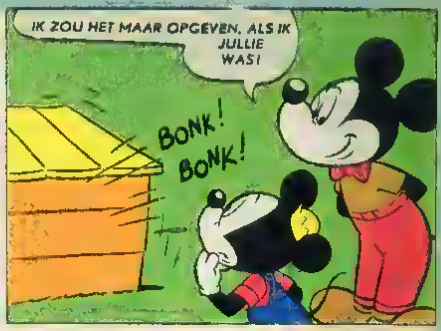
IK ZOU HET MAAR OPGEVEN, ALS IK JULLIE WAS!
BONK! BONK!

O NEE, OOM MICKEY! WACHT U MAAR NS . ALS PLUTO EEN POES ZIET IS HIJ EEN VOUDIG NIET MEER TE HOUDEN!
TERWIJL JIJ MET PLUTO BE ZIG BENT ZAL IK EEN PAAR ANDERE HONDEN OPHALEN WE HEBBEN AL TE VEEL TIJD AAN ÉÉN HOND BE STEED!

ZO, ALLES IS KLAAR EN NU MOET U NS OPLETTEN, OOM MICKEY!

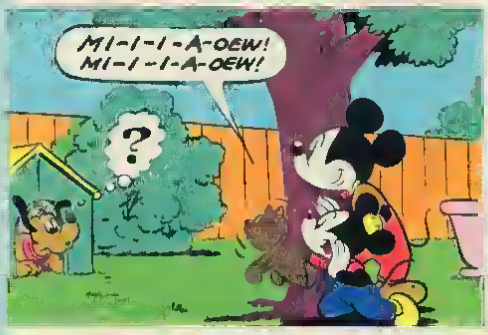
MI-I-I-A-OEW!
MI-I-I-A-OEW!
?

HET LUKT, MAX! HIJ KOMT NAAR BUITEN! GA JE HEM NU PROBEREN TE GRIJPEN?
NEE, IK KRUIP ACHTER DE BAD KUIP, DAN MOET HET VERDER VAN ZELF GAAN!
GRRR!

ZORG DAT JE KLAAR STAAT! DAAR KOMT PLUTO AAN!
MIAUW! MIAUW!
ZIP!

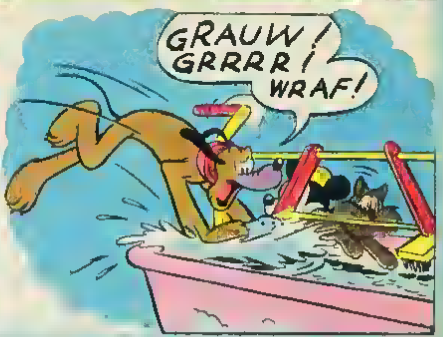
GRAUW! GRRRR!
WRAF!

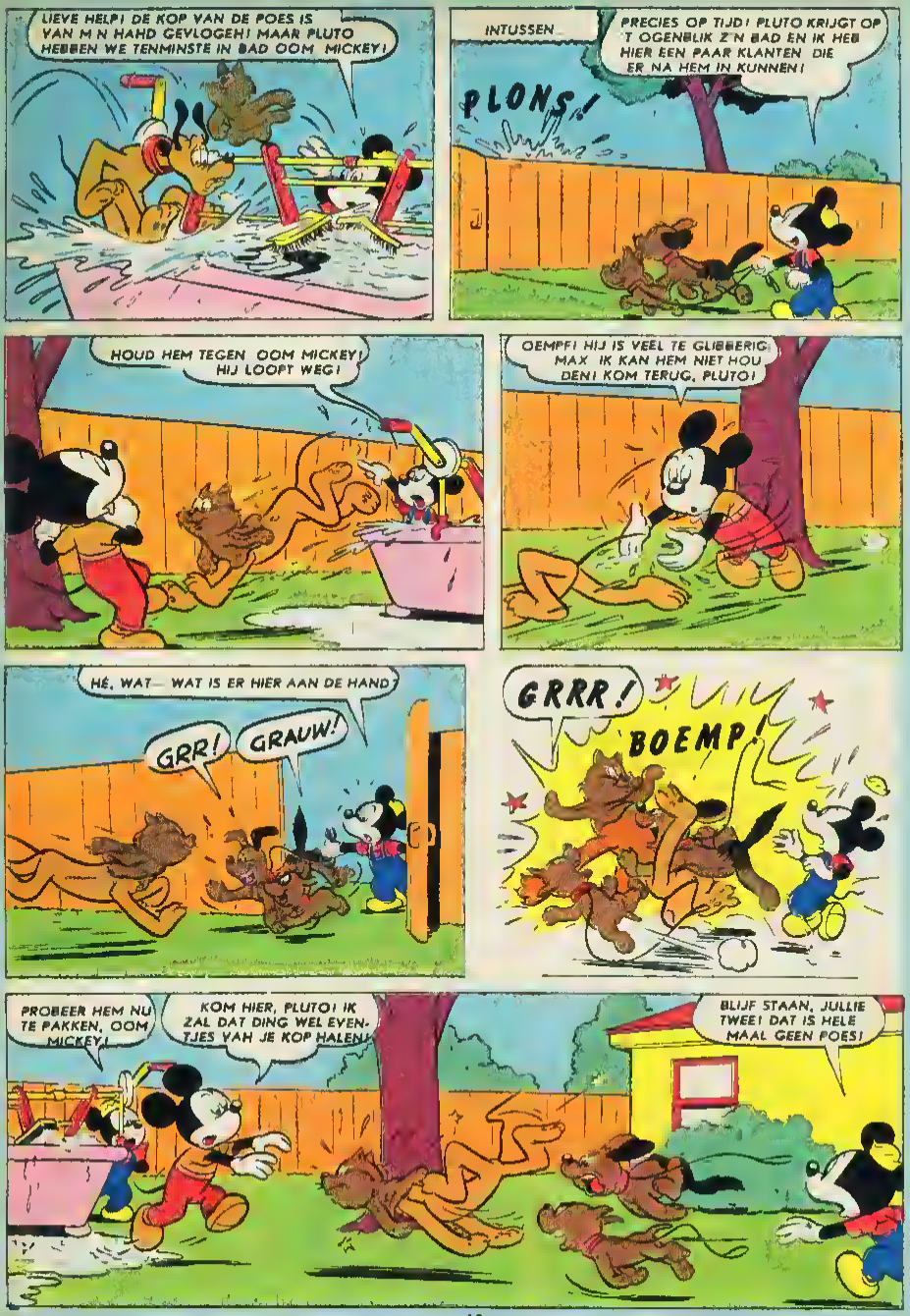
LIEVE HELP! DE KOP VAN DE POES IS VAN M N HAND GEVLOGEN! MAAR PLUTO HEBBEN WE TENMINSTE IN BAD OOM MICKEY!
INTUSSEN_
PRECIES OP TIJD! PLUTO KRIJGT OP 'T OGENBLIK Z'N BAD EN IK HEB HIER EEN PAAR KLANTEN DIE ER NA HEM IN KUNNEN!
PLONS!
HOUD HEM TEGEN OOM MICKEY! HIJ LOOPT WEG!
OEMPF! HIJ IS VEEL TE GLIBBERIG MAAR IK KAN HEM NIET HOU DEN! KOM TERUG, PLUTO!
HÉ, WAT— WAT IS ER HIER AAN DE HAND
GRR!
GRAUW!
GRRR!
BOEMP!
PROBEER HEM NU TE PAKKEN, OOM MICKEY!
KOM HIER, PLUTO! IK ZAL DAT DING WEL EVEN-TJES VAN JE KOP HALEN!
BLIJF STAAN, JULLIE TWEE! DAT IS HELE MAAL GEEN POES!

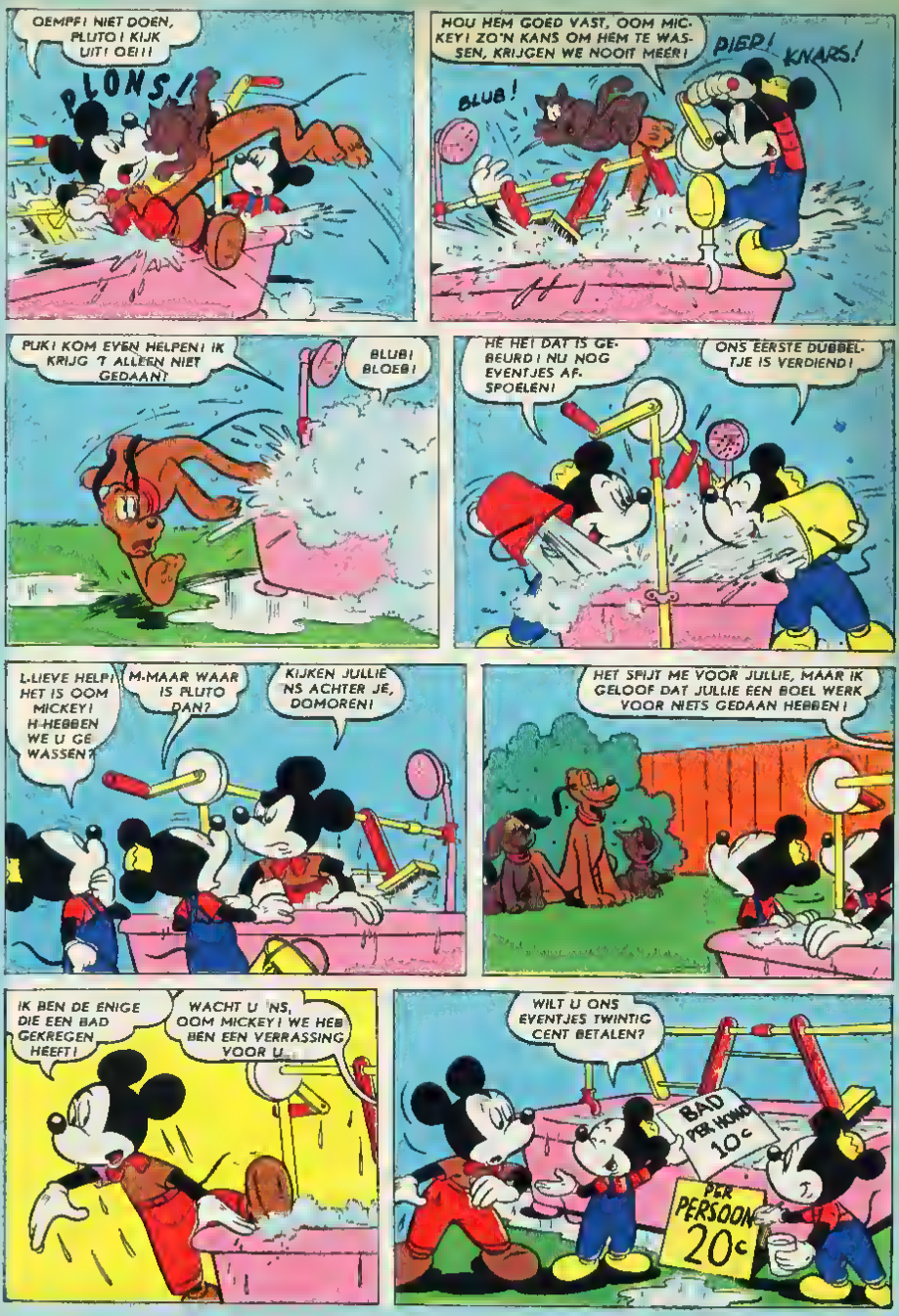
OEMPF! NIET DOEN, PLUTO! KIJK UIT! OE!!!
PLONS!
HOU HEM GOED VAST, OOM MICKEY! ZO'N KANS OM HEM TE WASSEN, KRIJGEN WE NOOIT MEER!
PIEP! KNARS!
BLUB!
PUK! KOM EVEN HELPEN! IK KRIJG 'T ALLEEN NIET GEDAAN!
BLUB! BLOEB!
HE HET DAT IS GEBEURD! NU NOG EVENTJES AFSPOELEN!
ONS EERSTE DUBBELTJE IS VERDIEND!
L-LIEVE HELP! HET IS OOM MICKEY! H-HEBBEN WE U GE WASSEN?
M-MAAR WAAR IS PLUTO DAN?
KIJKEN JULLIE NS ACHTER JE, DOMOREN!
HET SPIJT ME VOOR JULLIE, MAAR IK GELOOF DAT JULLIE EEN BOEL WERK VOOR NIETS GEDAAN HEBBEN!
IK BEN DE ENIGE DIE EEN BAD GEKREGEN HEEFT!
WACHT U NS, OOM MICKEY! WE HEBBEN EEN VERRASSING VOOR U.
WILT U ONS EVENTJES TWINTIG CENT BETALEN?
BAD PER HOMO 10c
PER PERSOON 20c

Bitjes en Batjes van Donald Duck

DRIE MARKERINNETJES

Wij zijn drie Markerinnetjes
En komen op een plaatje,
Wij maken graag met iedereen
Een vriendelijk Markens praatje

De mensen uit de grote stad,
Die komen naar ons kijken,
Za vinden ons heel lief en leuk
En laten dat ook blijken.

Zodra za op ons eiland zijn,
Dan gaan we op een prentje,
En voor de moeite krijgen wij
Een stuiver of een cantje

HOE KAN DAT?

In de lift van een Amerikaanse wolkenkrabber zitten allemaal plaatjes, waarop de nummers staan van de verdiepingen, en naast die plaatjes zit een knopje Als je op de vijfentwintigste verdieping moet zijn, druk je op het knopje naast het plaatje met het nummer vijfentwintig en dan stopt de lift op die verdieping In de lift zitten zevenenveertig plaatjes, maar op het bovenste plaatje staat 48! Ra, ra, hoe kan dat! Als je nu heel goed kijkt, zie je dat nummer dertien ontbreekt Er is geen dertiende verdieping in die wolkenkrabber Na de twaalfde komt meteen de veertiende Waarom? Misschien omdat de bouwer een beetje bijgelovig was misschien ook omdat hij dacht, dat bij een dertiende verdieping nooit aan iemand kwijt zou raken

POEDEL TEVEEL

Een hondenkapper in Wenen zit met z'n handen in het haar Hij heeft een poedel overgehouden. Op een ochtend werden er bij hem drie zwarte poedels gebracht voor een was- en knipbeurt Twee poedels gingen na afloop weer rustig met hun bazen mee naar huis, maar toen de bazin van de derde poedel verscheen, zei deze: „Dat is mijn hond niet." Zodat verondersteld moest worden dat één van de andere twee hondebezitters niet zijn eigen dier had meegenomen Hoe dit allemaal mogelijk is geweest, blijft voor de kapper een raadsel, maar het vervelendste is, dat hij de adressen van de poedeleigenaars niet heeft genoteerd. Als enige oplossing ziet hij nu nog met de overgebleven poedel door de straten van Wenen te gaan wandelen. Hij hoopt dat het dier dan het huis, waar zijn baas woont door een vrolijk geblaf zal aanwijzen ..

RAADSELS

1. Mijn eerste gedeelte is een drank en over mijn tweede gedeelte kun je lopen of rijden In mijn geheel ben ik een groot aantal sterren bij elkaar Wie of wat ben ik?
2. Welke bergen kun je zonder al te veel moeite beklimmen?
3. Ik begin met een roofdier, dan komt een slee en aan het slot heb ik heel veel naaiden. In mijn geheel ben ik een stad in Friesland Welke stad is dat?

WIE IS HET GROOTST?

Kijk eens even naar deze drie leuke kereltjes en zeg dan wie de grootste is, Tim, Toon of Tinus Nadat je één van de drie als de grootste hebt aanwezen, moet je ze 'ns meten, om te zien of je het goed had Dit meten moet je langs de stippellijnen doen Er is een grote kans dat je tot een verrassende ontdekking komt!

HEB JE DIE AL?

Een vogel met een grappig uiterlijk vind je op deze postzegel van Nieuw-Zeeland Het is de ijsvogel. Hij heeft niet alleen een kop zo groot als

ongeveer een derde deel van zijn lichaam, met een heel lange snavel er aan, maar ook een bijzonder kort staartje On danks dat is hij altijd in een vrolijke bui en hij laat de hele dag zijn vrolijke stem door het bos klinken. Je hoort dan een serie snel achter elkaar klinkande uitroepen op één toonhoogte, die precies op een schaterend gelach lijken Dat werkt soms zo aanstekelijk, dat je zelf mee gaat lachen. Bij ons heeft de ijsvogel dan ook de bijnaam „lachende hans" gekregen

Da ijsvogel in Nieuw-Zeeland is veel groter dan zijn soort genoot dia wij hier kennen Hij heeft ongeveer de afmetingen van een krielkip. In tegenstelling tot de Europese ijsvogel eet hij bijna gaen vis, maar in hoofdzaak kleine dieren, insekten en reptielen. Ook kleine slangen, waarvan sommige soortan zeer gevaarlijk an ver giftig zijn, worden door hem zonder blikken of blozen naar binnen gewerkt.

OPLOSSING

1. Melk-weg, 2. hoogbergen, 3. Leeuw-ar-den

PIPO en de GELUKSVOGEL

Pipo laat zich uit zijn bed glijden, loopt naar het raampje, kijkt naar buiten en ziet .. niets!

EEN NIEUW AVONTUUR VAN DE TELEVISIE-CLOWN door WIM MEULDIJK

HET WITTE PAARD

Eigenlijk durven we niet goed te beginnen! We aarzelen echt, of we het nu wel zullen doen! Of we jullie nu wel die heel merkwaardige geschiedenis, dat hoogst zonderlinge verhaal, zullen vertellen: het avontuur dat Pipo een tijdje geleden heeft beleefd! We kunnen het zelf haast niet geloven, maar we hebben zelf gezien dat Pipo het heeft meegemaakt en we hebben er foto's van gemaakt, dus de bewijzen zijn er! En daarom wagen we het er op, daarom gaan we jullie dit merkwaardige avontuur toch laten zien. Hier komt het ...

HET is necht. De zwarte rivier stroomt traag door de bossen, door de weilanden en maakt een bocht langs het dorp Fludderinga, waar een gele woonwagen onder de oude eik naast de pomp staat. Er is geen beweging. Alleen de kater van de notaris scharrelt rond op het schemerige plein, op de plaats waar de tent van circus Frivola die avond gestaan heeft. Tussen de stenen vindt die kater een half worstje, dat een van de bezoekers van de circusvoorstelling heeft laten vallen. De kat eet het op, staat dan een tijdje te niezen van de mosterd en verdwijnt tussen de afgevallen bladeren onder de oude eik. Het raampje van de woonwagen staat open, maar Pipo, Mammaloe en Petra zijn niet wakker geworden van het niezen van de kat van de notaris. Ze slapen vast en dat is geen wonder, want ze hebben een drukke dag achter de rug. 's Morgens zijn ze vertrokken uit de stad, om twee uur waren ze in dit dorp, waar meteen de tent opgezet moest worden, de ballonnetjes opgeblazen en de vlaggen uitgehangen werden voor de middagvoorstelling, want het was woensdag en de kinderen uit het dorp hadden vrij en stroomden toe om de kunsten en grappen van Pipo te komen zien. Petra heeft voor het eerst mogen optreden met het zaaltje Nononono, Mammaloe heeft snoepjes lopen verkopen aan de toeschouwers en eten gekookt en 's avonds was er weer een voorstelling, waar alle grote mensen van het dorp en de burgemeester op de eerste rij naar kwamen kijken. Iedereen heeft dankbaar in zijn handen geklapt en Pipo heeft buigingen staan maken en toen alle toeschouwers naar huis waren, konden onze artiesten nog niet naar bed, want eerst moest de tent weer worden afgebroken en ingeladen, zodat ze de volgende morgen direct weer verder konden trekken. Het leven van een reizend circus is erg leuk, maar ook erg vermoeiend!

En daarom slapen ze nu dus zo diep, ze horen geen kattengemiauw, ze horen de nachtwind niet, die uit de nevels boven de rivier komt en de gele bladeren van de bomen om 't plein losmaakt en neer laat dwarrelen, ze horen zelfs het gabimbam niet van de vierkante kerktoren, ieder heel en ieder half uur... En toch... toch opent Pipo de clown om vijf minuten over twee die nacht zijn ogen... Hij heeft niet náár gedroomd en hij heeft geen honger en er is geen hard geluid geweest en toch is onze clown ineens klaar wakker. Mammaloe en Petra slapen door, maar Pipo gaat rechtop zitten en wrijft in zijn ogen. „Sapperdeflap," zucht hij, „wat is dat nou voor mals? Het is nog midden in de nacht, waarom word ik nou wakker? De sterren staan nog aan de lucht" En dan ineens krijgt Pipo een vreemd gevoel, het gevoel dat er buiten nog meer is dan sterren, nachtwind en

bloombladjes! Hij laat zich uit zijn bed glijden, loopt naar het raampje, kijkt naar buiten en ziet . nleta! Het plein ligt verlaten in 't vage maanlicht, maar toch houdt het vreemde gevoel bij Pipo niet op. Hij trekt een paar klaren aan, zet zijn hoedje op en verlaat de woonwagen zo zachtjes mogelijk, om Pelra en Mammaloe niet te verontrusten. Buiten schuifelt hij op zijn lange schoenen rond de wagen „'t Is natuurlijk onzin," mompelt Pipo „Ik heb zekar toch raar gedroomd! Wat doe ik hier? De maan lacht me uit en dia lantaarn knipoogt Clowns horen in hun warme bed om deza tijd. Aan deze kant van de wagen is nieta en om deze hoek ." En dan staat Pipo met een ruk stil, hij slikt zijn adem in en zijn hoedje maakt een sprongetje op zijn hoofd van verbazing. Op twee meter afstand achter de wagen staat een paard' Het is wit als bet maanlicht, het is groot en fier, met ranke benen en 't staat heel stil op 't donkere pleln. Alleen aan het trillen van zijn huid en aan de damp die uit zijn neusgaten komt, kun je zien, dat het echt leeft! Pipo knijpt zichzelf in zijn oor „Dat kan niet!" mompelt hij, „ik heb geen paard besteld. En paarden horen 's nachts in hun stal en mosten niet rondhangen op pleintjes, zonder hun baas erbij! Hé, pssst, ga je weg paard!" Het paard verzet geen voet, het hinnikt zachtjes en maakt een zwaal met zijn hoofd. „Sapperdeflap," mompelt Pipo, „wat wil dat dier? Het lijkt net of hij bedoelt, dat ik op zijn rug moet gaan zitten. D'r zit een zadel op ook, ik kan zó opstijgan!" Pipo staat wel tien minuten te aarzelen. Hij vindt het geen tijd om te gaan paardrijden. „Het is veel verstandiger om me nu vlug om te draaien, de wagen in te gaan en weer in bed te kruipen," denkt hij „Een mens heeft z'n nachtrust nodig, want morgen komt er weer een drukke dag! En ik heb niets te maken met loslopende schimmels, zo is dat!" Als Pipo dat gedacht heeft, zet hij zijn hoedje recht, steekt zijn flapschoen in de stijgbeugel en klimt op het paard! Want soms is nieuwsgierigheid sterker dan verstandige gedachten en het witte paard ziet er veel te deftig uit, om zomaar voor niets midden in de nacht te komen aankloppen! Daar moet iets achter zitten en da enige manier om dat geheim op te lossen is, in het zadel te klimmen en af te wachten! „Hup peerd!" zegt Pipo, „vooruit met je beentjes!" Voort gaat het, langs een boerderij, waar een waakhond even fel blaft als hij het witte paard voorbij ziet flitsen in de richting van de trage rivier. „Mensenkinderen," mompelt Pipo, die langzamerhand pas echt goed wakker is geworden door het schudden op die paardarug, „wat voer ik eigenlijk uit? Waarom zit ik op deze eigenwijze viervoeter? En 't allerbelangrijkste is waar brengt dit dier me naar toe, wat wordt het einde van dit rare ritje?"

Volgende week:

MIRIARDO, DE TOVENAAR

„Sapperdeflap," mompelt Pipo, „wat zou dat dier toch willen?"

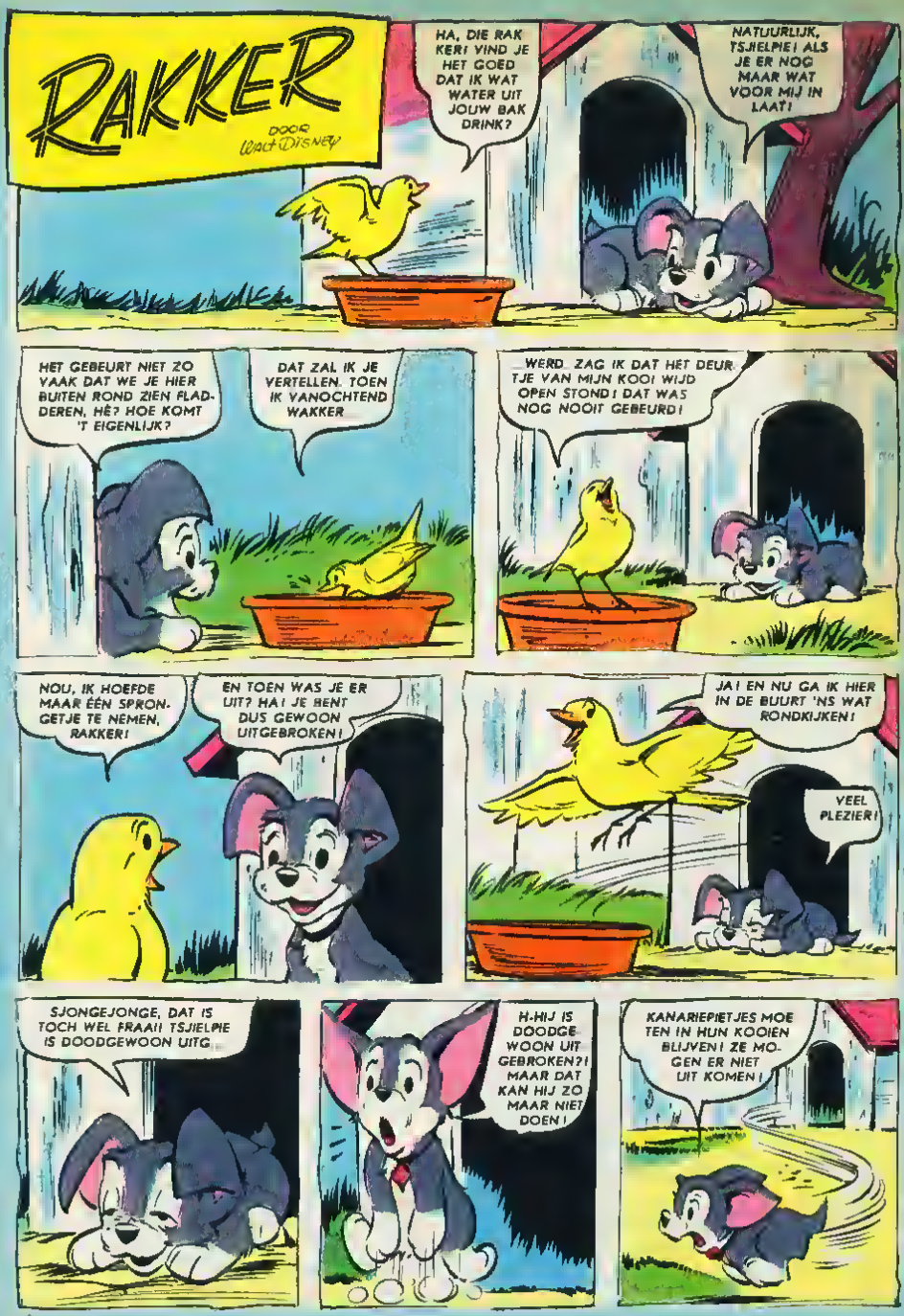
RAKKER
DOOR Walt Disney
HA, DIE RAKKER! VIND JE HET GOED DAT IK WAT WATER UIT JOUW BAK DRINK?
NATUURLIJK, TSJILPIE! ALS JE ER NOG MAAR WAT VOOR MIJ IN LAAT!
HET GEBEURT NIET ZO VAAK DAT WE JE HIER BUITEN ROND ZIEN FLADDEREN, HÈ? HOE KOMT 'T EIGENLIJK?
DAT ZAL IK JE VERTELLEN. TOEN IK VANOCHTEND WAKKER
WERD, ZAG IK DAT HET DEURTJE VAN MIJN KOOI WIJD OPEN STOND! DAT WAS NOG NOOIT GEBEURD!
NOU, IK HOEFDE MAAR ÉÉN SPRONGETJE TE NEMEN, RAKKER!
EN TOEN WAS JE ER UIT? HA! JE BENT DUS GEWOON UITGEBROKEN!
JA! EN NU GA IK HIER IN DE BUURT 'NS WAT RONDKIJKEN!
VEEL PLEZIER!
SJONGEJONGE, DAT IS TOCH WEL FRAAI! TSJILPIE IS DOODGEWOON UITG...
H-HIJ IS DOODGEWOON UITGEBROKEN?! MAAR DAT KAN HIJ ZO MAAR NIET DOEN!
KANARIEPIETJES MOETEN IN HUN KOOIEN BLIJVEN! ZE MOGEN ER NIET UIT KOMEN!

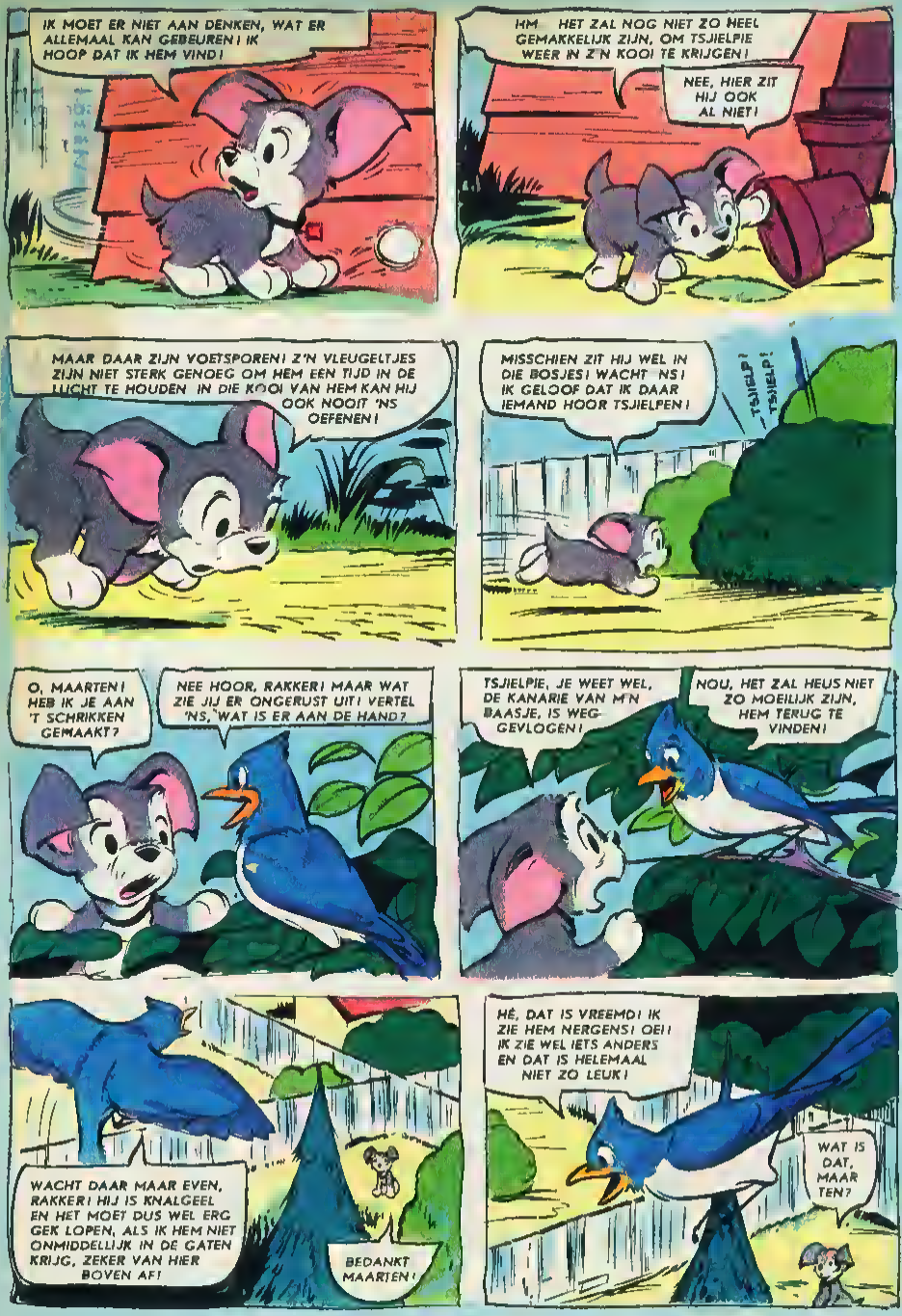
IK MOET ER NIET AAN DENKEN, WAT ER ALLEMAAL KAN GEBEUREN! IK HOOP DAT IK HEM VIND!
HM... HET ZAL NOG NIET ZO HEEL GEMAKKELIJK ZIJN, OM TSJIELPIE WEER IN Z'N KOOI TE KRIJGEN!
NEE, HIER ZIT HIJ OOK AL NIET!
MAAR DAAR ZIJN VOETSPOREN! Z'N VLEUGELTJES ZIJN NIET STERK GENOEG OM HEM EEN TIJD IN DE LUCHT TE HOUDEN IN DIE KOOI VAN HEM KAN HIJ OOK NOOIT 'NS OEFENEN!
MISSCHIEN ZIT HIJ WEL IN DIE BOSJES! WACHT 'NS! IK GELOOF DAT IK DAAR IEMAND HOOR TSJIELPEN!
—TSJIELP!
—TSJIELP!
O, MAARTEN! HEB IK JE AAN 'T SCHRIKKEN GEMAAKT?
NEE HOOR, RAKKER! MAAR WAT ZIE JIJ ER ONGERUST UIT! VERTEL 'NS, WAT IS ER AAN DE HAND?
TSJIELPIE, JE WEET WEL, DE KANARIE VAN M'N BAASJE, IS WEGGEVLOGEN!
NOU, HET ZAL HEUS NIET ZO MOEILIJK ZIJN, HEM TERUG TE VINDEN!
WACHT DAAR MAAR EVEN, RAKKER! HIJ IS KNALGEEL EN HET MOET DUS WEL ERG GEK LOPEN, ALS IK HEM NIET ONMIDDELLIJK IN DE GATEN KRIJG, ZEKER VAN HIER BOVEN AF!
BEDANKT MAARTEN!
HÉ, DAT IS VREEMD! IK ZIE HEM NERGENS! OEI! IK ZIE WEL IETS ANDERS EN DAT IS HELEMAAL NIET ZO LEUK!
WAT IS DAT, MAAR TEN?

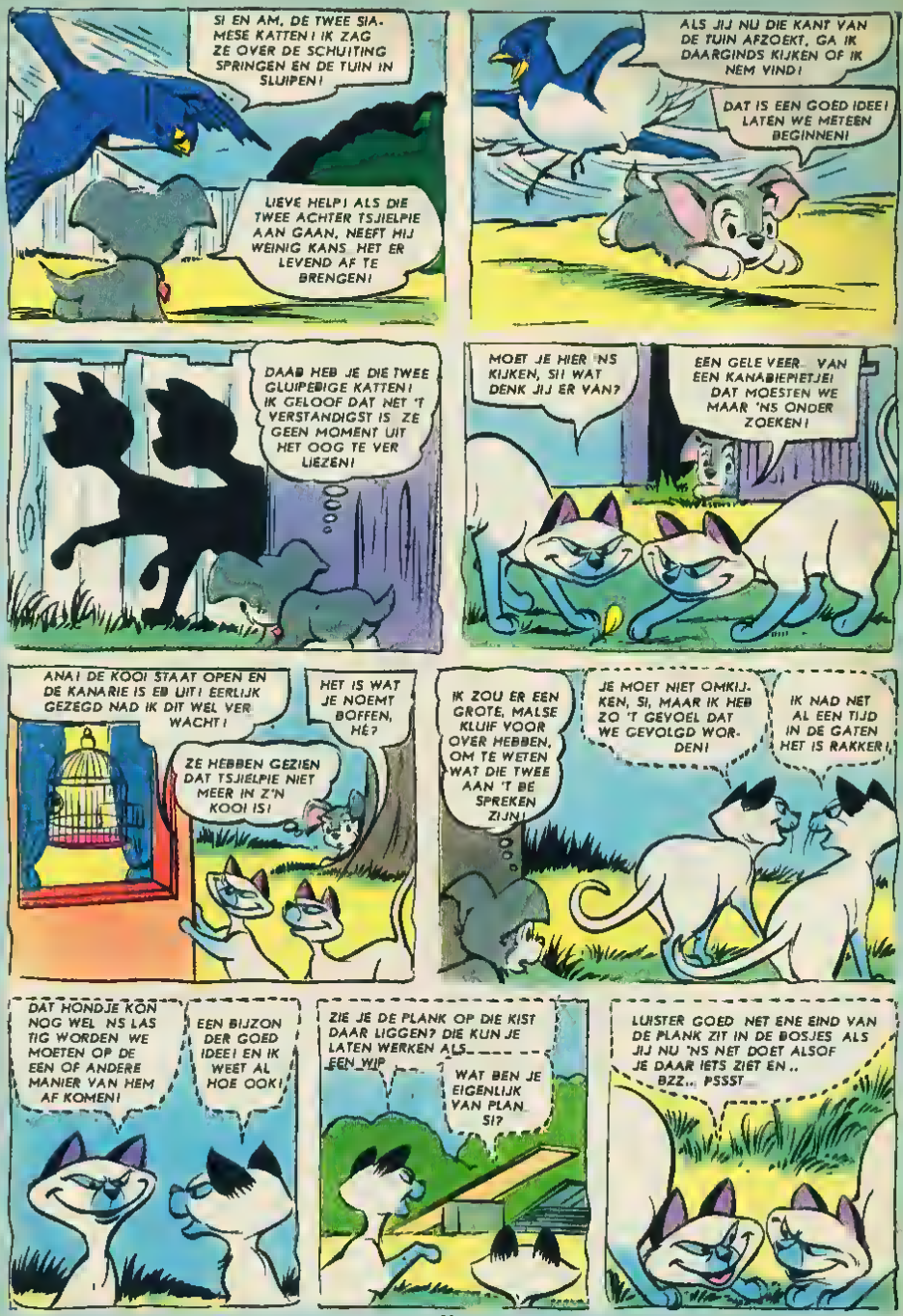
SI EN AM, DE TWEE SIAMESE KATTEN! IK ZAG ZE OVER DE SCHUITING SPRINGEN EN DE TUIN IN SLUIPEN!
LIEVE HELP! ALS DIE TWEE ACHTER TSJIELPIE AAN GAAN, NEEFT HIJ WEINIG KANS HET ER LEVEND AF TE BRENGEN!
ALS JIJ NU DIE KANT VAN DE TUIN AFZOEKT, GA IK DAARGINDS KIJKEN OF IK HEM VIND!
DAT IS EEN GOED IDEE! LATEN WE METEEN BEGINNEN!
DAAR HEB JE DIE TWEE GLUIPERIGE KATTEN! IK GELOOF DAT NET 'T VERSTANDIGST IS ZE GEEN MOMENT UIT HET OOG TE VER LIEZEN!
MOET JE HIER 'NS KIJKEN, SI! WAT DENK JIJ ER VAN?
EEN GELE VEER... VAN EEN KANARIEPIETJE! DAT MOESTEN WE MAAR 'NS ONDER ZOEKEN!
ANA! DE KOOI STAAT OPEN EN DE KANARIE IS ER UIT! EERLIJK GEZEGD HAD IK DIT WEL VERWACHT!
HET IS WAT JE NOEMT BOFFEN, HÉ?
ZE HEBBEN GEZIEN DAT TSJIELPIE NIET MEER IN Z'N KOOI IS!
IK ZOU ER EEN GROTE, MALSE KLUIF VOOR OVER HEBBEN, OM TE WETEN WAT DIE TWEE AAN 'T BESPREKEN ZIJN!
JE MOET NIET OMKIJKEN, SI, MAAR IK HEB ZO 'T GEVOEL DAT WE GEVOLGD WORDEN!
IK HAD NET AL EEN TIJD IN DE GATEN HET IS RAKKER!
DAT HONDJE KON NOG WEL 'NS LASTIG WORDEN WE MOETEN OP DE EEN OF ANDERE MANIER VAN HEM AF KOMEN!
EEN BIJZONDER GOED IDEE! EN IK WEET AL HOE OOK!
ZIE JE DE PLANK OP DIE KIST DAAR LIGGEN? DIE KUN JE LATEN WERKEN ALS EEN WIP
WAT BEN JE EIGENLIJK VAN PLAN, SI?
LUISTER GOED NET ENE EIND VAN DE PLANK ZIT IN DE BOSJES ALS JIJ NU 'NS NET DOET ALSOF JE DAAR IETS ZIET EN..
BZZ.. PSSST

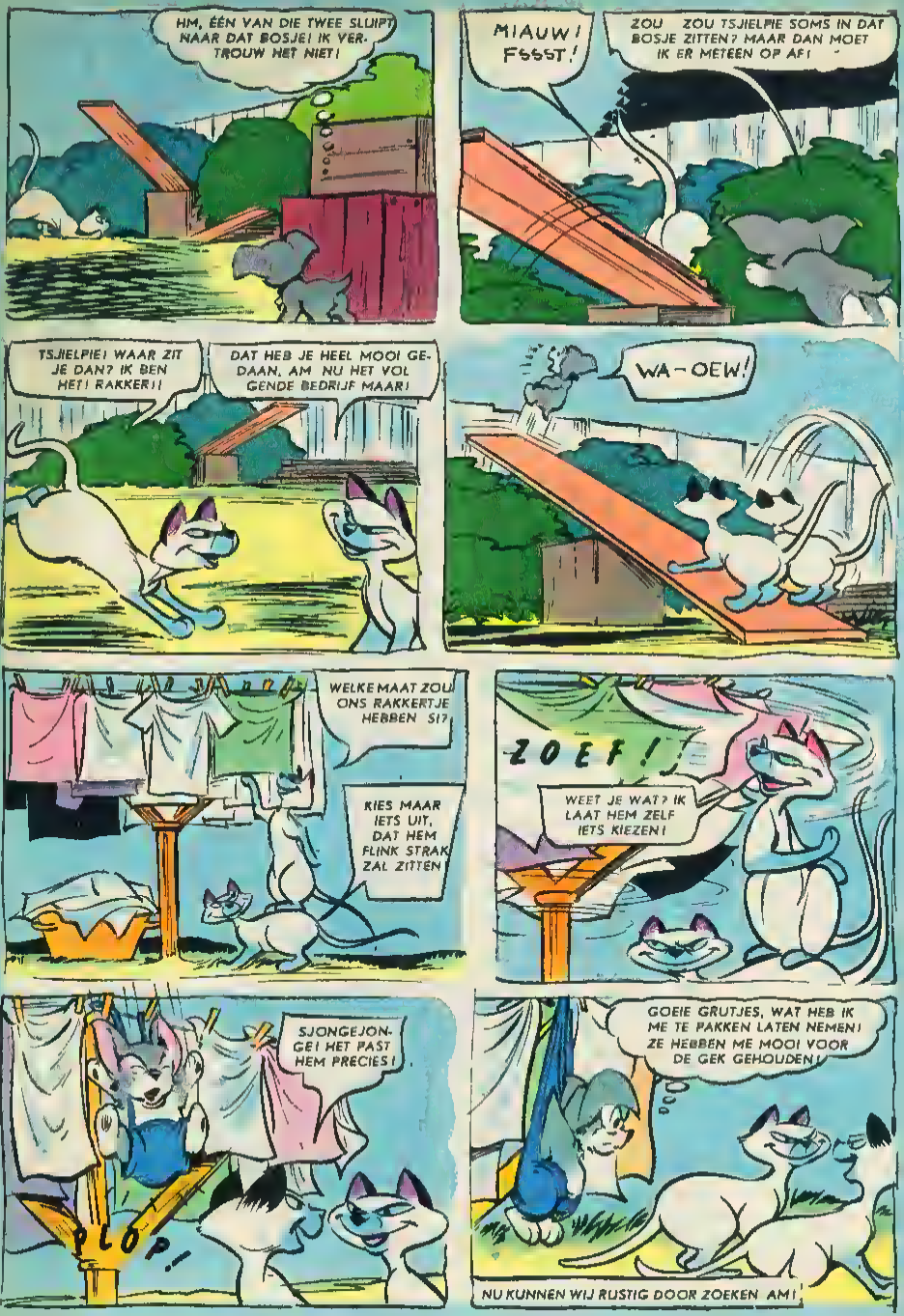
HM, ÉÉN VAN DIE TWEE SLUIPT NAAR DAT BOSJE! IK VERTROUW HET NIET!
MIAUW! FSSST!
ZOU ZOU TSJELPIE SOMS IN DAT BOSJE ZITTEN? MAAR DAN MOET IK ER METEEN OP AF!
TSJELPIE! WAAR ZIT JE DAN? IK BEN HET! RAKKER!!
DAT HEB JE HEEL MOOI GEDAAN, AM NU HET VOLGENDE BEDRIJF MAAR!
WA-OEW!
WELKE MAAT ZOU ONS RAKKERTJE HEBBEN SI?
KIES MAAR IETS UIT, DAT HEM FLINK STRAK ZAL ZITTEN
ZOEF!
WEET JE WAT? IK LAAT HEM ZELF IETS KIEZEN!
SJONGEJONGE! HET PAST HEM PRECIES!
PLOP!
GOEIE GRUTJES, WAT HEB IK ME TE PAKKEN LATEN NEMEN! ZE HEBBEN ME MOOI VOOR DE GEK GEHOUDEN!
NU KUNNEN WIJ RUSTIG DOOR ZOEKEN AM!

?
PIEP!
TSJIELP!
PIEP!
TSJIELPIE! IK HAD ZEKER NIET GEDACHT JOU NIER TE VINDEN! HOE IS DAT NOU GEKOMEN?
O, IK WAS EEN BEETJE OP DE WASLIJNEN AAN 'T NUPPELEN EN TOEN VIEL IK ER AF EN NIER IN!
DE KATTEN KOMEN TERUG! VLUG, TSJIELPIE, VERSTOP JE! ZE HEBBEN JE GEHOORD!
IK DACHT DAT IK HIER IEMAND NOORDE PIEPEN!
JA... HET KWAM DAAR UIT DE BUURT VAN DE WASLIJN, HÈ?
TSJIELP! TSJIELP!
AHA! JE PROBEERT ONS VRIENDJE VAN JE WEG TE LOKKEN HÈ?
SLIM, NEEL SLIM! MAAR DE LUST TOT PIEPEN ZAL JE GAUW VERGAAN, NU?
ALLE HONDEN AAN EEN WASLIJN! DE KNIJPER BEGINT LOS TE RAKEN!
NEE MAAR! MOET JE NU TOCH 'NS ZIEN WIE WE DAAR OPEENS NEBBEN!
TSJIELP!
WIE HAD KUNNEN DENKEN DAT RAKKER ZELF ONS DAT KANARIETJE ZOU KOMEN BRENGEN?! HEEL ERG BEDANKT, NOOR!

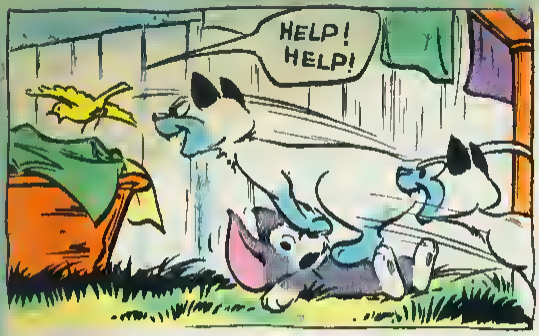
HELP!
HELP!

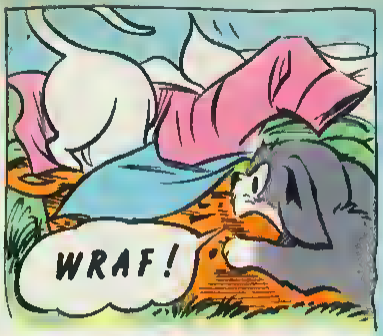
WRAF!

KOM MEE JONGENS, ALLEMAAL! RAKKER KAN HET ALLEEN NIET TEGEN DIE TWEE KATTEN OPNEMEN!
GOED, MAAR TEN! GA JIJ MAAR VOOR!

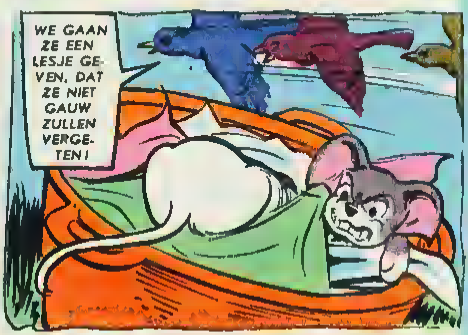
WE GAAN ZE EEN LESJE GEVEN, DAT ZE NIET GAUW ZULLEN VERGETEN!

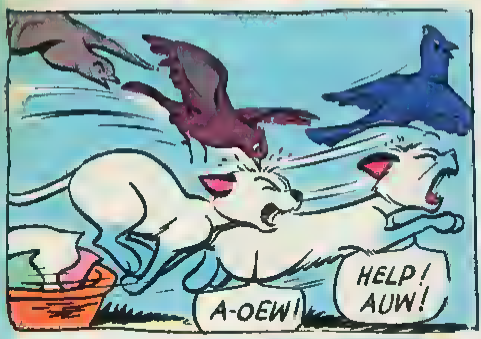
A-OEW!
HELP! AUW!

RAKKER! TSJIELPIE! WAAR ZITTEN JULLIE? RAKKER!
LATEN WE MAAR 'NS IN DE WASMAND KIJKEN!

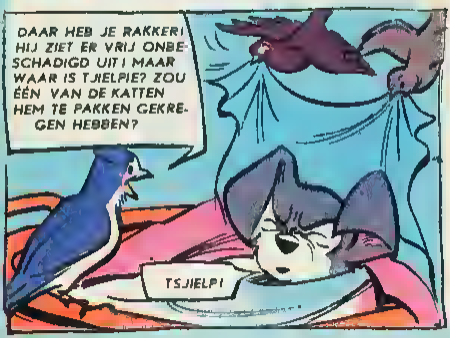
DAAR HEB JE RAKKER! HIJ ZIET ER VRIJ ONBESCHADIGD UIT! MAAR WAAR IS TJIELPIE? ZOU ÉÉN VAN DE KATTEN HEM TE PAKKEN GEKREGEN HEBBEN?
TSJIELP!

NEE HOOR! RAKKER HEEFT ER WEL VOOR GEZORGD DAT ZE DE KANS NIET KREGEN OM BIJ ME TE KOMEN! IK GELOOF DAT IK NU MAAR WEER 'NS TERUG GA NAAR M'N KOOI – IK HEB GENOEG GEZIEN VAN DE WERELD!

RANDAR DE BEVRIJDER

Jan van Rijn en Toontje Woensdag zijn met één van de gidsen het spoor gaan volgen van Anita, het dochtertje van kapitein Randar, die ontvoerd blijkt te zijn door twee verkenners van het legertje van Ah-Mobo, een negerjongen, die de twee jongens enkele dagen daarvoor uit een slavenkraal hadden bevrijd. Als kapitein Randar met zijn matrozen op een open plek in het oerwoud aankomen, vinden ze daar Jan en Toontje midden tussen de negers, met wie ze inmiddels vriendschap hebben gesloten. De kapitein heeft in het oerwoud de legermacht van B'Arta ontmoet. Als ze op het punt staan wat te gaan eten, klinkt er uit het oerwoud een hoog, gillend geschreeuw . . .

HET snerpende geschreeuw, dat uit het woud opklonk, was zo akelig, dat Anita uit haar hangmat sprong en snel naar haar vader rende. Ook die was ongerust en keek in de richting waar het onheilspellende geluid vandaan kwam. Op een teken van de stuurman grepen de matrozen hun geweren en steiden zich haastig op in een dubbel gelid. Maar B'Arta, het stamhoofd, zei geruststellend: „Eet toch, Ih-Shoema en sla geen acht op dat gejammer. Dat zijn de „M'Bolo", de Bosjesmannen. Dit is hun manier om te laten weten dat ze zich bij ons komen voegen. Kijk, daar zijn ze al!"

Een rij mannetjes, van wie de grootste nog een half hoofd kleiner was dan Anita, liep op een drafje het kamp binnen. De boogjes en speertjes waar ze mee bewapend waren, leken wel speelgoed. Ze bleven hun kreten uitstoten, tot een van hen, die een raar draderig baardje aan zijn kin had, hun een teken gaf er mee op te houden. Ze bleven midden in het bivak dicht bij elkaar staan. De aanvoerder slenterde naar B'Arta, groette hem met een korte hoofdknik en zei iets in een ratelend taaltje, waarvan de jongens geen woord verstonden. B'Arta gaf een even onverstaanbaar antwoord, wees op Randar en zijn mannen en scheen iets te vertellen dat de dwerg wel aanstond, want hij knikte, grijnsde en schuifelde naar zijn stamgenoten terug.

„Dit is de voorhoede van het M'Bolo-leger, Ih-Shoema," vertelde B'Arta. „Deze kleine man heet Igirti en is een dapper aanvoerder. Zie je de dunne speertjes die ze bij zich hebben? Daar zit het „vocht-van-de-dood" aan. Je kunt beter met een troep kwade bavianen vechten dan met deze mannetjes. Er komen er nog tienmaal tien om ons te helpen."

„Maar waar gaan jullie dan eigenlijk naar toe, B'Arta?" wilde Randar weten. „Waar jij heen gaat, Ih Shoema. Naar de stad van de slavenjager Oshoema!" was het kalme antwoord. „Je was nog maar pas van je „grote kano" gekomen, toen wij in het woud al wisten, wat je van plan was. Mijn zoon had ons jouw raad doorgegeven. Wij wilden ons aaneen sluiten, om een einde te maken aan het ro-

EEN VERHAAL UIT DE TIJD DER NEGERSLAVERNIJ, DOOR DICK DREUX, MET TEKENINGEN VAN HANS KRESSE

ven van onze vrouwen en kinderen. Daarom zijn we op mars gegaan, zoals jij had gezegd, en daarom ook zijn we hier. De „Vis-eters" komen en de „Apenjagers." Zie je die boombladeren boven je, Ih-Shoema? Zoveel krijgslieden zul je hebben om je bij te staan."

Igirti, de hoofdman der Bosjesmannen, was dichterbij gekomen en knikte opgewonden. Het bleek opeens dat hij ook de Foelahtaal kende, want hij zei: „Jouw komst is als de nadering van een olifant, witte man. De grond schudt onder je voeten. Het is goed dat jouw krijgers „donderstokken" hebben. Daar kun je de rovers van koning Oshoema mee wegknallen. In de bomen zullen de Apenjagers en mijn eigen volk zitten en hun pijlen afschieten. Ah, witte man, het zal een goede jacht zijn!" Hij had een vriendelijk, rimpelig gezichtje, die oude dwerg. Maar toen hij over de goede jacht sprak, werd het wreed. Randar begreep dat er veel verdriet over de dwergstam moest

Op een teken van de stuurman grepen de matrozen snel hun geweren en hielden de naderende troep onder schot...

Het manneke greep 'n dolk uit zijn gordel en overhandigde Jan het wapen.

zijn gekomen, om deze vredige mannetjes zo te veranderen. Maar hij begreep ook dat hij zijn bondgenoten goed in de hand moest zien te krijgen, anders konden er nog vreselijke dingen gaan gebeuren. Hij besloot voorlopig maar eens af te wachten, wat voor knapen die Apenjagers zouden zijn.

Toontje zag dat Jan en Anita samen met de zoon van het stamhoofd naar de plaats gingen, waar de dwergen bijeen hurkten en liep daar ook naar toe. De jonge Ah-Mobo hief de rechterhand op en groette de Bosjesmannen in hun eigen taal. Ze keken schuw op, sommigen grepen tersluiks naar hun wapens. Ah-Mobo wist ze echter op hun gemak te stellen en ze legden de gevaarlijke dingen weer voor hun voeten in het gras.

„Waarom doen ze zo onrustig?" vroeg Anita.

„Omdat ze niet gewend zijn aan zoveel menseen om zich heen," verteide Ah-Mobo. „Ze gaan gewoonlijk met niet meer dan vier families tegelijk op pad. Het zijn zwerfers, weet je. Maar vanaf de tijd dat koning Oshoema hun vrouwen en kinderen met netten heeft laten vangen, trekken ze in grotere groepen."

„Waarom laat die kerel deze mensen niet met rust?" vroeg Toontje nijdig. „Wat moet-ie nou met zulke tengere mensjes? Ze kunnen toch geen zwaar werk doen!"

„Oh, maar ze worden ook niet aan plantages verkocht," zei Anita „In Noord-Afrika leven rijke Arabieren. Die hebben er veel geld voor over om zo'n mannetje als kunstenmaker of nar te laten optreden."

„Waar hebben jullie het over?" vroeg Jan en ze verteiden hem alles nog eens in 't Nederlands. „Wat wreed! Wat gemeen!" maakte Jan zich kwaad „Als je een donkere huid hebt, geloven de anderen nou eenmaal niet dat je een echt mens bent!" zei Toontje bitter.

„Begin daar nou niet wéér over, Toon!" zei Jan en greep zijn vriend bij z'n schouder. „Er zijn genoeg mensen die daar anders over denken!"

De dwergen hadden zich onderwijl een beetje in hun vreemde omgeving geschikt. Ze liepen nu in groepjes van drie of vier door het bivak. De angst voor hun verschrikkelijke wapens was zo groot, dat ook de forsgebouwde „Buffeljagers van B'Arta hen met veel ontzag behandelden. Dat stond de mannekes natuurlijk wel aan, ze zetten een hoge borst en werden wat spraakzamer. Een van hen wees op Jan en vroeg iets dat Toontje via Ah-Mobo vertaalde: „Deze jager wil weten, hoe jij zo bleek bent geworden, Jan. Hij vraagt of je ziek bent?"

„Zeg maar dat ik tot mijn zesde jaar in koekebakkersdeeg gewikkeld was," antwoordde Jan. Toontje grinnikte en gaf de uitleg door aan de zoon van het stamhoofd, die er verbaasd van opkeek, maar dan begrijpend knikte. Hij vertaalde het in de Bosjesmannen taal en de dwerg keek mee-

„Hoor toch, Ih-Shoema, hoe die modderpad overal leed rondzaalt!"

Anita keek haar ogen uit, toen ze zag, hoe behendig de jagers zich door de bomen slingerden.

Ongerust naar de ongelukkige jongen, die er zo flets was afgekomen. Het manneke greep in zijn gordel van gevlochten gras en haalde er een kleine dolk uit die uit een stuk ivoor was geslepen. Dat wapen drukte hij de jonge Nederlander in de hand en liep dan hoofdschuddend weg. Jan bekeek het geschenk en zag dat er bij de punt een kleine groef was, waarin een vreemd, groenachtig spul zat.....

Ah-Mobo zei haastig iets dat Toontje vertaalde: „Je moet dat ding in vochtige bladeren wikkelen, Jan en vooral niet in je broekzak stoppen... Het is te gevaarlijk! En zodra je de kans hebt, moet je het vier dagen lang met de punt in vochtige aarde steken."

Jan keek rond, om de raad op te volgen, maar Ah-Mobo nam hem de dolk uit zijn handen en zorgde ervoor dat het ding geen kwaad kon aanrichten.

„Het zijn me de mannetjes wel hoor, die bondgenoten van ons'" meende Jan. Hun gesprek werd onderbroken door de komst van de „Vis-eters", waar B'Arta over had gesproken. Het waren allemaal stokmagere mannen, die in gewone tijden aan de oevers van de rivier leefden, maar nu door de slavenjagers van Oshoema uit hun dorpen waren verdreven. Ze droegen niets anders dan schortjes van gevlochten gras, hadden versierselen van vis-been dwars door hun neus en aan hun oren en droegen buigzame speren met weerhaken in de hand. Het was een zwijgzaam gezelschap van ongeveer driehonderd man, die na een korte groet een hoek apart opzochten en daar bij elkaar gingen zitten. Hun hoofdman was iets steviger van postuur dan de overigen en ging zich dadelijk bij B'Arta melden.

Hij vertelde dat Oshoema de vorige avond weer drie rivierdorpen had leeggehaald en verbrand. B'Arta stampte woedend met zijn voet op de grond. „Hoor toch, Ih-Shoema, hoe die dikke modderpad overal leed rondzaait! Hoor toch, wat jouw witmensen hem voor streken hebben geleerd! Om vuurwater en donderstokken te verkrijgen, doet hij dit alles!"

„Wees gerust B'Arta... Witmensen hebben het hem aangeleerd en witmensen zullen het hem weer afleren," troostte Randar. „Ken je het grote zoute meer dat wij de zee noemen, B'Arta? Daar varen vele grote kano's met geweldige donderstokken bewapend, om aan de slavenjacht een einde te maken. Het zal niet lang meer duren. Maar zeg me eens, B'Arta, waren jouw mensen al niet aan het oorlog maken lang voor de eerste witmens hier kwam? Is er niet het grote koninkrijk Dahomey, waar duizenden en duizenden slaven leven?"

„Wat duizenden zijn weet ik niet, Ih-Shoema," antwoordde het stamhoofd. „En die grote kano's kunnen heel goed zijn, maar de rivier kunnen ze niet opvaren. Zeker hadden wij veel oorlog. Maar onze vaders dachten dat de witmensen daar een einde aan zouden maken, dat ze ons zouden helpen om beter te leven. Ach wat, ik babbel als een oude vrouw. Ik zal voorposten en verkenners uitzetten, opdat de honden van koning Oshoema niet kunnen tellen, hoevelen van ons hier bijeen zijn."

Terwijl hij zich hiermee bezighield, kwamen de Apenjagers zich bij het leger voegen. Dat was een jollge bende, die zich net als het wild waar ze altijd jacht op maakten, van tak tot tak slingerden, onder het uitstoten van snerpende kreten. Het waren niet meer dan vijftig of zestig jonge kerels, maar ze maakten een lawaai alsof er minstens duizend waren. Ze smeten de Buffeljagers en de Vis-eters takken en noten op het hoofd trokken lelijke gezichten tegen Jan en Toontje en gedroegen zich als een stel kwajongens op een kermis. „Er schijnt wat voor ons te doen te zijn," zei Toontje plotseling, want hij zag dat Randar wenkte.

Wat zou kapitein Randar de twee jongens mee te delen hebben? Dat kunnen jullie volgende week te weten!

Sportvrienden luister eens

een volgende keer niet zo gauw zal laten overbluffen! Nu wat anders. Het gebeurt nogal 'ns dat jongens mij vragen: „Herman, hoe komt het eigenlijk dat je zo goed werpt?" Het is niet zo moeilijk, daar een antwoord op te geven. In de eerste plaats houd ik van honkballen, en als je werkelijk van een sport houdt, wil je er zo goed mogelijk in worden. En dan heb je ar heel wat voor over ook. In de tweede plaats oefenen, en niet alleen op het honkbalveld! Toen ik nog klein was, mikte ik al steentjes op boomstammen, tennisballen op hekspijlen en 's winters aneeuwballen op lantaarnpalen (nee, niet op de lampjes!). We honkbalden vaak op straat en ik was al gauw de beste werper uit de buurt. Ik geloof beslist dat ik juist daardoor de eretitel „beste werper van Europa" heb gekregen!

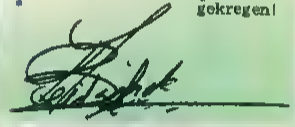

DE CLUB ZONDER NAAM

JULLIE zullen er wel vreemd van opkijken, maar tot mijn negentiende jaar voetbalde ik op blote voeten. Ik ben namelijk in Suriname geboren en alle jongens daar rennen op blote voeten achter de voetbal aan. Geen van hen zul je „Au!" horen roepen, als ze 'ns een flinke trap tegen de bal geven, want hun voeten zijn zo stevig en taai als leer!

Toen ik nog zo speelde, droomde ik er vaak van, eens een bekend voetballer te worden. Die droom werd werkelijkheid, toen ik als spil in het Nederlandse elftal tegen Bulgarije voetbalde. Geloof maar dat ik daar trots op was! Ik wil jullie niet over het Nederlandse elftal vertellen, daar zijn al dikke boeken over verschenen. Ik ga jullie vertellen over een club, die ik zelf heb opgericht, een club zonder naam. Zo'n vijftien Suri-

DEZE WEEK: HERMAN BEIDSCHAT EN HUMPHRY MIJNALS

DE „BEROEMDE" AMERIKAAN

EEN tijdje geleden kwam na een honkbalwedstrijd een dikke Amerikaan op me af. Hij vertelde me dat hij een van de beste werpers van Amerika was geweest. „Weet je wat?" zei de Amerikaan. „Ik ga jou les geven!" Ik voelde me gloeien van trots. Maar na de eerste les was ik een beetje teleurgesteld. Alles wat hij me had verteld, was „oud nieuws" geweest. De dingen die hij me voordeed, kon ik allang!

Och, dacht ik, straks komt hij natuurlijk met allerlei moeilijke worpen aan, dit is pas het begin. Maar dat was niet zo.

Er viel niet veel van hem te leren. Ik vertrouwde het niet meer an mijn trainer liet in Amerika informeren, óf die Amerikaan er wel zo bekend was geweest. En toen hoorden we, dat hij daar beslist geen beroemdheid was: hij had mij en vele anderen gelijk voor de gek gehouden! Ik kan jullie verzekeren dat ik me

naamse jongens van twaalf, dertien jaar waren de leden 's Zondags trokken we er in een hobbelende autobus met voetballen, limonade en snoep op uit, om op de velden buiten de stad te spelen. Er was één lastige knaap bij de leden van de club-zonder-naam. Arnold heette hij en hij wilde altijd zijn eigen zin doordrijven. Op zekere dag, net toen we een spannende wedstrijd speelden, riep een van de jongens: „Humphry! Humphry!! Arnold is verdwenen!" We gingen meteen met z'n allen op zoek. Bij de Poelopatia, een rivier, stonden een paar mensen opgewonden te gebaren. Zou Arnold soms ? Ik rende naar de rivier, zag het hoofd van Arnold juist onder water verdwijnen, sprong er in, greep hem bij z'n krullebol en wist hem op het nippertje te redden. We hielden meteen een ledenvergadering en besloten dat Arnold geen lid meer mocht zijn van de club-zonder-naam. Als je lid bent van een club, moet je de clubregels eerbiedigen, ook al is het maar een kleine vereniging zoals de club-zonder-naam! Ik heb er overigens met evenveel plezier in gevoetbald als in het Nederlandse elftal!

TOM POES EN DE Tereheer

OP ZOEK NAAR EEN PLEK, WAAR MEN ZIJN FIJN GEMOED EN TEER GESTEL ZOU ONTZIEN, WAS HEER BOMMEL AANGELAND OP EEN WILD EILAND DE EILANDERS, DIE DACHTEN DAT HIJ EEN GROTE ZE GEEST WAS, ZETTEN HEM ONMIDDELLIJK OP EEN TROON...

KAMPEND MET HOOGTEVREES ZWIEPTE HEER OLLIE HEEN EN WEER, TERWIJL DE EILANDERS HEM HEMEL HOOG PREZEN. TOEN...

M-MAAR IK HEB MIJZELF NIET IN DE HOOGTE GESTOKEN, H-HEUS NIET!

GRAW! MIJN TROON...! DAT ZAL U BEROUWEN, BOLWANG!

OECH! DE TOVENAAR...!

HET IS TEREHEER, DE GROTE GEEST!

GROTE GEEST ! PFOE!! BEDRIEGER! ZAL HEM IN KLEINE STUKKEN KLIEVEN!

N-NEE NIET KLIEVEN! IK W-WIL GRAAG T-TROONSAFSTAND DOEN

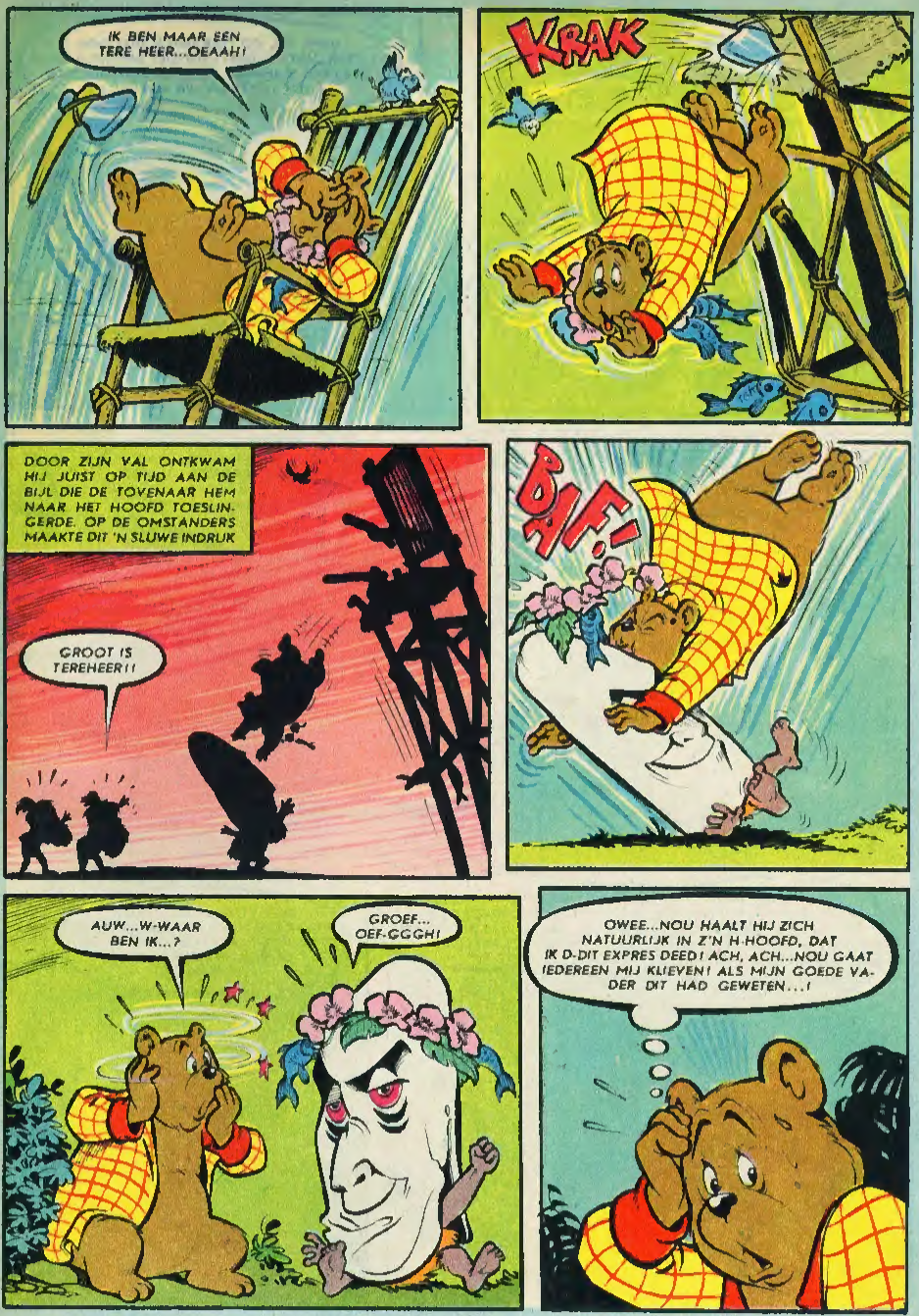
IK BEN MAAR EEN TERE HEER...OEAAH!
KRAK
DOOR ZIJN VAL ONTKWAM HIJ JUIST OP TIJD AAN DE BIJL DIE DE TOVENAAR HEM NAAR HET HOOFD TOESLINGERDE. OP DE OMSTANDERS MAAKTE DIT 'N SLUWE INDRUK
GROOT IS TEREHEER!!
BAF!
AUW...W-WAAR BEN IK...?
GROEF... OEF-GGGH!
OWEE...NOU HAALT HIJ ZICH NATUURLIJK IN Z'N H-HOOFD, DAT IK D-DIT EXPRES DEED! ACH, ACH...NOU GAAT IEDEREEN MIJ KLIEVEN! ALS MIJN GOEDE VADER DIT HAD GEWETEN...!

GROOT WAS HEER BOMMELS VERRASSING ECHTER, TOEN DE MENIGTE IN GEJUICH LOSBARSTTE.
TEREHEER HEEFT OVERWONNEN! TEREHEER IS TOVENAAR TE MACHTIG!
TEREHEER IS ONKWETSBAAR!
HUH...!
HUM...EH, ZO TEER BEN IK DUS OOK WEER NIET...! JUIST! NU ZIET MEN WAT ER GEBEURT, WANNEER MEN EEN BOMMEL VAN ZIJN VOETSTUK WIL HALEN...!
INTUSSEN WAS TOM POES NA EEN MOEILIJKE TOCHT ONDER EEN DER HUTTEN AANGELAND, OM ZIJN VRIEND BIJ TE STAAN...
ZO TE ZIEN, IS DAT NIET MEER NODIG...OF TOCH!? DE TOVENAAR SCHIJNT HET HOOFD NOG NIET TE LATEN HANGEN!
GROM! WE ZULLEN ZIEN OF TEREHEER ONKWETSBAAR IS!
WIJ LATEN HEM KAMPEN MET PLET-PLET, DE ONOVERWINNELIJKE! BRENG HEM NAAR DE VLAKTE DER GEBROKEN BOTTEN!
W-WAT? DE VL-VLAKTE DER G-GEBOTTE...GEBROKEN BOTTEN...?! H-HUU...DAT KLINKT HELEMAAL NIET PRETTIG!
IK V-VOEL ER NIET VEEL VOOR OM NOG MET PLET-PL-PLET TE VECHTEN, ALS U B-BEGRIJPT WAT IK BEDOEL...WIE IS DIE PLET-PL-PLET?!

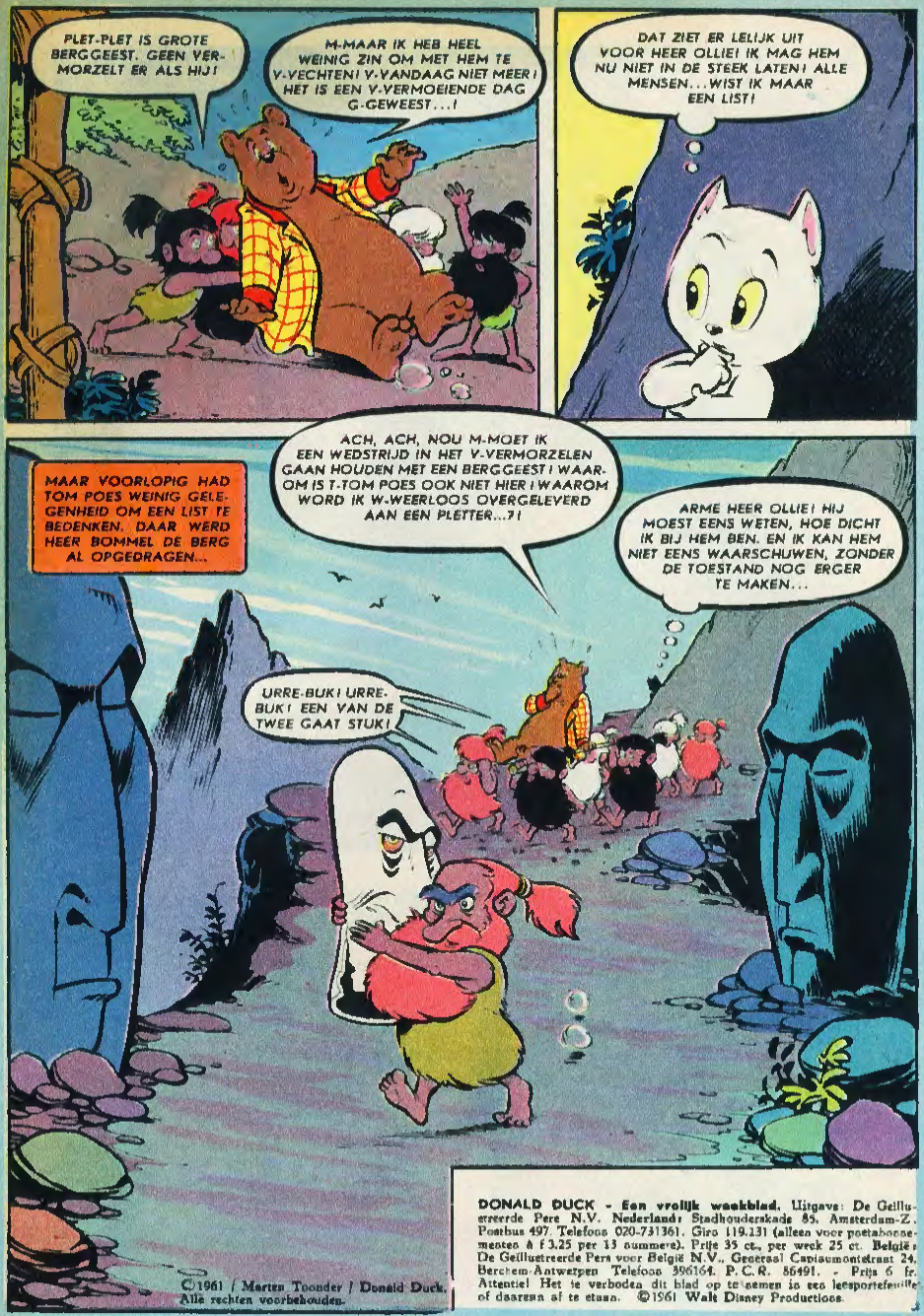

©1961 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarvan af te staan. ©1961 Walt Disney Productions.

Zes leuke kinderliedjes van Annie M. G. Schmidt op een 45 toeren-plaat van „Margriet", een echte E.P.!

Aan de ene kant hoor je

Dikkerdje Dap
Juffrouw Boggemog
De Markiezin van Toerlatooi

en aan de andere kant

Tante en oom uit Laren
Het beertje Pippeloentje
Freule Marleentje.

Zou je deze plaat graag willen hebben? Nu, doe dan maar goed je best thuis en op school. Wie weet word je dan straks met deze prachtige plaat verrast.

Kun je zingen, zing dan mee!